

LISTY

hlavního města Prahy

ABRA
EKONOMICKÝ SOFTWARE

13,4%
firem v Praze používá ABRU
konkurenční SW na 2. místě: 7%

*Průzkum DIMAR 12/01, náhodný výběr 1000 firem ze všech obch. spol. v ČR, vybrány pražské, mající ek. SW

02/57 31 24 32 www.aktis.cz

LP62/02/4545

ZDARMA

www.praha-mesto.cz

únor 2002 • ročník II/2

K chystané opravě Karlova mostu

strana 2

Mimozemšťani v pražském Planetáriu

strana 11

Z vašich dopisů o životě na sídlištích

strana 13

Vážení a milí čtenáři,

zdálo by se, že je ten správný čas na sloupek o aktuálních zimních problémech v duchu rčení „Únor bílý – pole sílí – v Praze solí“. Zima se ale vyvíjí trochu nevyzpytatelně a Pražany víc než úklid sněhu zajímá odvoz komunálního odpadu.

Od 1. ledna platí nový zákon č. 185/2001 Sb., který prosadilo ministerstvo životního prostředí s některými poslanci ve snaze řešit neplacení za odvoz odpadu a vznik černých skládek.

V hlavním městě se dosud platilo za popelnici a při všech výhradách k fungování odpadového hospodářství jsme dosáhli relativně velmi dobrých výsledků: asi 18 % objemu se třídí a recykluje a zbylý odpad je za přísných ekologických kritérií spalován v Malešické spalovně (s nově instalovaným unikátním čištěním zplodin od dioxinů). Drželi jsme se zásady – kolik odpadu vyprodukuješ a dáš do popelnice, tolik platíš. Přesto město dotovalo odpadové hospodářství více než 300 miliony korun.

Na nový zákon jsme reagovali návrhem jeho novely, která v Poslanecké sněmovně krátce před Vánoci těsně prošla do druhého čtení. Chtěl bych poděkovat všem poslancům, kteří „můj“ předklad ve sněmovně podpořili a vytvořili prostor pro to, aby zákon umožnil tři různé formy platby – „za popelnici“ (tedy platbu odpovídající množství vyprodukovaného komunálního odpadu), poplatek na hlavu (všichni platí stejně – jak je dnes jedině možné) a také smluvní systém (dohoda o ceně za množství odvezené firmou na konkurenčním principu, bez vlivu obce). Každá obec by si měla vybrat podle místních podmínek.

Náčky těch, kteří dosud odpad pilně třídili, plnili jim barevné kontejnery a měli doma jednu popelnici odváženou jedenkrát týdně, však nepatří na pražskou radnici, ale na MŽP a do Poslanecké sněmovny.

Pevně věřím, že rozum zvítězí a my se ještě včas budeme moci vrátit k zaběhlému systému. Pokud ne, nezlobte se, prosím, na nás – jsme v tom neviní. Všichni máme šanci v červnu, při volbách do Poslanecké sněmovny, ptát se kandidátů, jaký systém platby za odpad považují za správný a pak se rozhodnout, jak budeme volit.

Jan Kasl,
primátor hlavního města Prahy

Byty v Praze

Proč nefunguje bytový trh?
Kolik má obec bytů?
Má nájemné budoucnost?
Privatizovat?
Každý dvanáctý Pražan neplatíčem!
Čtete na vnitřní dvoustraně.

Foto: Karel Cudlín

Šumná metropole architekta Vávry

Každé město je pro architekta, herce, autora, tvůrce koláží, člena divadla Sklep Davida Vávru víceméně šumným, tedy i jeho rodiště. Dokonce Prahu – spíše její periferii – chtěl s režisérem Radovanem Lipusem zpracovat do deseti dílů v rámci oblíbeného televizního cyklu „Šumná města“. Z finančních a dramaturgických důvodů pak „Šumné okraje“ jako by vyšuměly. Rozhovor o architektuře Prahy a Vávrových projektech se však před jeho odjezdem do Londýna se „Šumnými městy“ podařilo uskutečnit.

Foto: ČTK/Vojtěch Vlk

Dráždí Vás v pražské architektuře přírůstky posledních let?

Panelová výstavba Prahy mě dráždí jakoby víc, naštěstí je hlavní město uzavřené

celek a těch nových přírůstků až tolik není. Spíš mě dráždí někdy neuvážené boření starých domů z období historismu nebo

empíru, které jsou pak nahrazeny novými stavbami.

Co říkáte současné bytové výstavbě?

Bytová výstavba se většinou odehrává jako snaha určitých firem o rychlou výstavbu lukrativních bytů, které si nemohou dovolit mladé manželské páry, střední vrstva a studenti. Chybí tedy sociální výstavba. A přitom jsou tady kapacity architektů, kteří jsou schopni tuto výstavbu dělat nejenom levně, ale i ušlechtilě.

Jak se Vám bydlí na Dobešce?

Krásně. Stůžky novinového papíru jsou posány o tom, jak moje identita je spojena s jedním kilometrem čtverečním Dobešky a Braníku, kde se odvíjí moje bydliště, kostel, kulturní zařízení Dobeška a plácek sklepovských Sršňů.

Pokračování na str. 3

GALERIE HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
CITY GALLERY PRAGUE

20. února - 5. května 2002

DŮM U KAMENNÉHO ZVONU
Staroměstské náměstí 13, Praha 1

DŮM U ZLATÉHO PRSTENU
Fórum nezávislých galerií
Týnská ulice 6/630, Praha 1

PARTNEŘI IV. BIENÁLE MLADÉHO UMĚNÍ ZVON 2002

eclipse
ISFA IMAGE SERVICE
FUJITSU COMPUTERS
SIEMENS
Crystallex

IV. BIENÁLE MLADÉHO UMĚNÍ
FOURTH BIENNIAL OF YOUNG ARTISTS

2002
ZVON

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

IDNES
www.idnes.cz

PRÁVO

RADIO 1
91,9 FM

Umělec

ALTA

LP142/02/665

RADNIČNÍ AKTUALITY

Kolik stál Prahu sníh?

Sníh není zadarmo, dokonce je rok od roku dražší. Posuďte sami:

- ✓ náklady na zimní údržbu za měsíce listopad a prosinec v roce 2000: **54,5 mil. Kč**
- ✓ totéž v roce 2001: **118,6 mil. Kč**
- ✓ spotřeba soli v letošní zimě do poloviny ledna: **13,0 tisíc tun**
- ✓ spotřeba soli za celou loňskou zimu: **13,5 tisíce tun**

Pluhování se letos provádělo zatím ve 13 dnech a sněžná fréza byla nasazena v 7 dnech. Naproti tomu v loňském roce to nebylo třeba ani jednou. Pro zajímavost: jenom čištění komunikací v rámci zimní údržby zatím přišlo na 17,5 mil. korun.

Letošní zima je zkrátka drahá. Přesněji řečeno, dosud se tak jeví. Už v této chvíli je jasné, že oproti loňské dražší rozhodně bude, ale dlouhodobá předpověď počasí je příznivá. Takže (pokud se dá věřit meteorologům) můžeme předpokládat, že další náklady na zimní údržbu neporostou tak dramaticky. (sos)

Příspěvek pro diakonii

Městská rada odsouhlasila 22. ledna návrh náměstka primátora Otty Kechnera na poskytnutí finančního daru 10 milionů korun z rozpočtu hl. m. Prahy Diakonii Církve bratrské, a to na dostavbu a zahájení provozu domova s pečovatelskou službou Bethesda v Praze 9-Chvalech. Podmínkou je, že diakonie předloží závazné řešení dofinancování projektu. Domov se staví na vlastním pozemku Církve bratrské ve Chvalech, který má rozlohu 2,5 ha. V současné době je dokončována hrubá stavba a pracuje se na vnitřních instalacích. Celkové náklady na výstavbu budou podle rozpočtu činit 46,5 mil. Kč.

Jan Kasl předsedou poroty pro Cannes

Už posedmé se letos hlavní město Praha zúčastní nejvýznamnějšího světového veletrhu nemovitostí a investičních příležitostí MIPIM 2002, který bude 12. března zahájen ve francouzském Cannes. Česká metropole svou expozici připravuje se Sdružením Praha MIPIM, které je zastoupeno společnostmi Trade Centre Praha, ING Real Estate, PSJ Invest, Passerinvest Group, IPS Skanska a Rodamco ČR.

Kromě Prahy se na veletrh chystá také město Ostrava a poprvé se v Cannes samostatným stánkem představí i Moravskoslezský kraj.

Také na letošním ročníku veletrhu budou uděleny prestižní ceny MIPIM Awards za nejlepší světové projekty uplynulého roku – od kancelářských budov přes obchodní centra až po projekty obytných celků. V čele odborné jury stane pražský primátor Jan Kasl. V této respektované funkci nahradí Michaela Griffithse, ředitele přední britské investiční a developerské společnosti Land Securities.

Změna právní formy

Technická správa komunikací hl. m. Prahy (TSK) by se měla z příspěvkové organizace stát obchodní společností. Rada souhlasila s dalším rozpracováním nezbytných dokumentů s cílem založit akciovou společnost hl. m. Prahy jako nástupce stávající příspěvkové organizace (PO) TSK. Současný právní stav, kdy TSK nemůže vystupovat jako podnikatel podle obchodního práva, komplikuje její vztahy k dalším subjektům a vytváří zejména v daňové a odvodové sféře složitou konstrukci. Nezbytnost transformace vyplývá už z nutnosti přizpůsobit se legislativě Evropské unie, která formu příspěvkové organizace nezná. Návrhy potřebných zakládacích dokumentů a podkladů projedná městská rada v polovině března.

**Nedostáváte Listy?
Volejte zdarma horkou linku!**

0800 555 411

Diplomatický úspěch hlavního města

24. ledna 2002 v hotelu Marriott zasedal Společný konzultativní výbor (JCC) pro spolupráci mezi Výborem regionů EU a ČR.

Cílem pražského zasedání bylo navázání oficiální spolupráce mezi představiteli samospráv zemí EU a České republiky, která by umožnila vzájemnou výměnu zkušeností. Pro hejtmány a starosty za českou stranu se tak otevřely podmínky pro lepší zapojení do práce Výboru regionů EU jakožto oficiální evropské instituce, která se podílí na tvorbě evropské legislativy; na základě dosud neratifikované smlouvy z Nice by měla mít Česká republika ve Výboru regionů EU 12 křesel.

Za českou stranu se jednání vedle primátora Jana Kasla zúčastnili Oldřich Vlasák, primátor Hradce Králové a předseda Svazu měst a obcí ČR, Evžen Tošenovský,

Zleva: Lord Paul Hanningfield of Chelmsfold, předseda komise pro spolupráci s kandidátskými zeměmi Výboru regionů EU; Jos Chabert, předseda Výboru regionů EU; primátor Jan Kasl, spolupředseda Společného konzultativního výboru pro spolupráci mezi ČR a Výborem regionů EU; Reinhold Bocklet, ministr zemědělství Bavorska pro zahraniční a evropské záležitosti, spolupředseda Společného konzultativního výboru pro spolupráci mezi ČR a Výborem regionů Evropské unie.

Foto: Jan Mihalíček

hejtman Moravskoslezského kraje a předseda Asociace krajů ČR, a další primátoři a hejtmáni. Za Výbor regionů EU do Prahy přicestovali zástupci Kodaně, italského Trentu, Bavorska, dánského Gottlandu, regionu Provence-Alpes, řeckého regionu Anargýron, ale jako hosté také např. Jos Chabert, předseda Výboru regionů EU. Zasedání zahájil Václav Klaus, předseda Poslanecké sněmovny.

Výsledkem jednání bylo vedle procedurálních záležitostí jako je zvolení dvou spolupředsedajících JCC – primátora Jana Kasla a ministra Bockleta – především stanovení dvou hlavních témat, jimiž se bude JCC na příštích zasedáních zabývat: informování občanů o rozšíření EU a posilování postavení místních a regionálních samospráv, se zaměřením na financování vlastního rozvoje. Příští zasedání se uskuteční v říjnu t. r. v Bruselu.

Premiéra pražského stánku na Holiday World

Na tradičním veletrhu cestovního ruchu Holiday World, který se jako vždy těšil obrovskému zájmu veřejnosti, představil radní hl. m. Prahy RNDr. Igor Němec veletržní stánek hlavního města.

Nová prezentace Prahy měla už druhou premiéru. První se uskutečnila v lednu na brněnském veletrhu Go/Regiontour 2002. Stánek se na první pohled liší od expozic ostatních vystavovatelů. Netradičním způsobem se jeho autorům podařilo spojit vkusné velkoplošné fotografie s pohyblivými projekcemi pražského orloje a působivou audiovizuální simulací prostoru Staroměstského náměstí.

„Jsem rád, že díky zajímavému nápadu a kvalitě zpracování obstojí nový stánek výborně i v porovnání s prezentací jiných velkých měst na světových veletrzích,“ uvedl radní Němec.

Letošní pouť pražského stánku samozřejmě v Praze nekončí: po únorovém uvedení na veletrhu Holiday World bude pokračovat ještě do Bruselu, Paříže, Milána, Montreaux a Londýna. (ist)

Ještě před pražskou premiérou otevřel radní RNDr. Igor Němec stánek v Brně. Foto: Archiv MHM

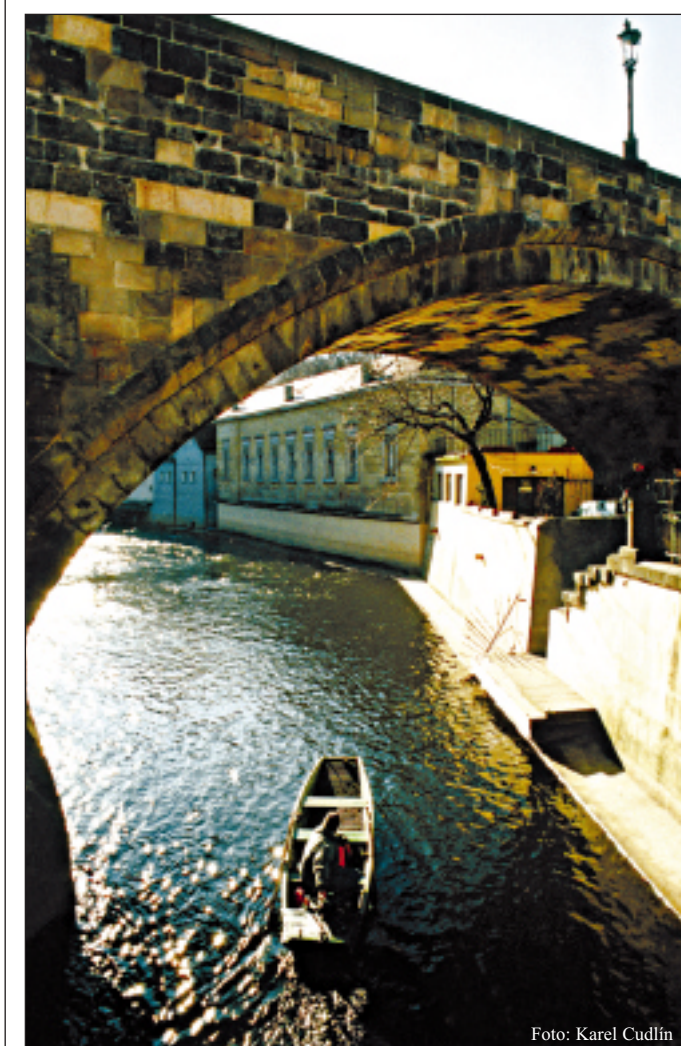

Foto: Karel Cudlín

K chystané opravě Karlova mostu

V souladu se zákonem 199/94 Sb. byla vyhlášena obchodní veřejná soutěž pro výběr zhotovitele I. etapy opravy Karlova mostu, tj. v úseku od Malostranské věže ke schodišti na Kampu.

Samotné soutěži, vyhlášené v roce 2001, předcházelo dlouhé období přípravných prací, oponentur a doplňujících, zpřesňujících průzkumů. Jen v letech 1976–94 bylo zpracováno 23 průzkumných a projektových prací, které jsou dokladem intenzivní a rozsáhlé odborné a expertní činnosti, zabývající se problematikou průzkumu a poruch i návrhy na opravy Karlova mostu.

Výsledky shrnuje Zpráva o doplňujícím stavebně technickém průzkumu pro VO Karlova mostu, zpracované PUDIS (1992), a následně Odborné stanovisko k opravě a rekonstrukci Karlova mostu, zpracované ČVUT (1994). Z obou dokumentů pak vychází projekt Oprava Karlova mostu, I. etapa. Projekt prošel řádným ří-

zením pro vydání stavebního povolení a tomuto řízení předcházela oponentura expertů, která určila jednu ze čtyř navržených variant opravy Karlova mostu. Zahrnuje část mostu od Malostranské mostecké věže až ke schodišti, má poskytnout dílčí informace, které nelze získat v rámci průzkumu bez větších zásahů do konstrukce Karlova mostu. Získané poznatky a zkušenosti budou následně využity při zpracování opravy Karlova mostu v druhé etapě. Všechny tyto snahy mají za cíl zastavit další narušování kamenné konstrukce Karlova mostu tak, aby zůstal zachován ve své současné podobě budoucím generacím. Další odklad by znamenal rozsáhlejší následné zásahy, včetně výměny původních kamenných bloků.

Veřejná sbírka na opravu Karlova mostu – číslo konta:

777 777 7777/6000

Obnova porostů v oboře Hvězda

Kácejí-li se stromy, je to zpravidla smutný obraz. Ale nebojte se. Stromy se kácejí proto, aby do budoucna zůstal zachován les. Od konce ledna až do konce února se obnovují lesní porosty v oboře Hvězda.

Celkem má být pokáceno 40 smrků, které jsou ve velmi špatném zdravotním stavu. Na uvolněném ploše se ještě na jaře letošního roku objeví nové duby, buky a lípy, podél lesní cesty bude vysazena řada modřínů. V porostech bylo dále určeno k pokácení jednotlivým výběrem 49 listnáčů (především dubů a akátů), a to v místech, kde došlo k přirozenému vysemenění dubu. Podpoří se tak růst těchto mladých, genetiky kvalitních a perspektivních

stromků. Při výběru se důsledně dbá na to, aby nedošlo k narušení ekosystému obory Hvězda (obnovované části lesa tvoří méně než 0,4 % z tzv. porostní zásoby obory). Po dohodě se zoology zůstanou v porostech pět pokácených kmenů dubů a jedna lípa k přirozenému rozpadu dřeva, aby byl podpořen život a vývoj zdejší populace hmyzu, zejména brouků.

Káceny budou pouze stromy vybrané tzv. „odbornou skupinou pro hospodaření v oboře Hvězda“. Čle-

Foto: Archiv MHMP

Foto: Archiv MHMP

ny této skupiny jsou odborní pracovníci Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Svazu ochrany přírody a krajiny ČR, Lesů hl. m. Prahy a Odboru městské zeleně MHMP. Výběr stromů určených ke kácení

byl také konzultován s pracovníky Lesnické fakulty České zemědělské univerzity. Se záměrem obnovy byla předem seznámena veřejnost, městská část Praha 6 a místní občanská sdružení.

Město si svůj „Pražský okruh“ zaslouží

Cesta ze západu na sever nebo východ hlavního města je pro mnohé řidiče doslova noční můrou. Automobilové totiž musí překonat nespočet křižovatek, nehledě na to, že je zde většina hlavních tříd od rána do večera ucpaná. To samé platí i v opačném směru.

Postižení jsme však všichni, tedy nejen řidiči. Proto nepřekvapí, že se většina Pražanů vyslovu-

je pro to, aby byl na severu města zřízen okruh, který dopravní situaci v Praze ulehčí. To také potvrzuje výzkum agentury Taylor Nelson Sofres Factum.

Odborníci v minulosti vedle celé řady dalších hledisek rovněž zvažovali, kudy má okruh vést, aby byl vůbec dostatečně využíván. Pokud by byl totiž příliš dlouhý a byl navíc daleko od Prahy, automobilisté by okruh ignorovali a jezdili by – tak jako doposud – městem. Jako nevhod-

nější řešení pro město navrhl investor variantu J, tedy „Pražský okruh“. Ten je proto také součástí schváleného územního plánu hlavního města Praha. „Pražský okruh“ sice nemůže vyřešit všechny problémy, je to ale v každém případě jediná varianta přijímaná většinou, která pomůže zlepšit kvalitu ovzduší, dopravní situaci a bezpečnost ve městě. Variantu nyní posuzuje Ministerstvo životního prostředí České republiky. (rap)

REPREZENTAČNÍ PLES OBECNÍHO DOMU

Od otevření v roce 1997 již popáté, tentokrát v sobotu 9. března. Bohatý program čerpající z různých hudebních žánrů bude probíhat od 20.00 v několika reprezentačních sálech Obecního domu zároveň. Vstupenky jsou již v prodeji, bližší informace lze získat na tel. číslo 22 00 21 07.

„Každé divadlo má své tajemství,“ říká David Vávra

Pokračování ze str. 1

Váš otec Dobeška v šedesátých letech projektoval, Vy jste ji v roce 2000 jako zchátralý objekt rekonstruoval, zůstala zde zachována vávrovská kontinuita.

Dobeška nebyla svázána pouze rodinnou příslušností, ale i skutečností, že jsme v tomto prostoru strávili řadu let a že byl určený pro budoucího pronájemce – divadlo Sklep, přesněji občanské sdružení „Sklep sobě“. Tudiž jsem měl znalosti o tom, jaký provoz tam bude probíhat.

Málokdo z architektů se podílí na rekonstrukci nebo výstavbě divadla...

Málokdo se třeba dostane k výstavbě nemocnice. To je otázka náhody.

Vášim prvním architektonickým projektem divadla, sice nerealizovatelným, byla scéna Ctibora Turby Alfred ve dvoře. Byly i další návrhy, které došly košem?

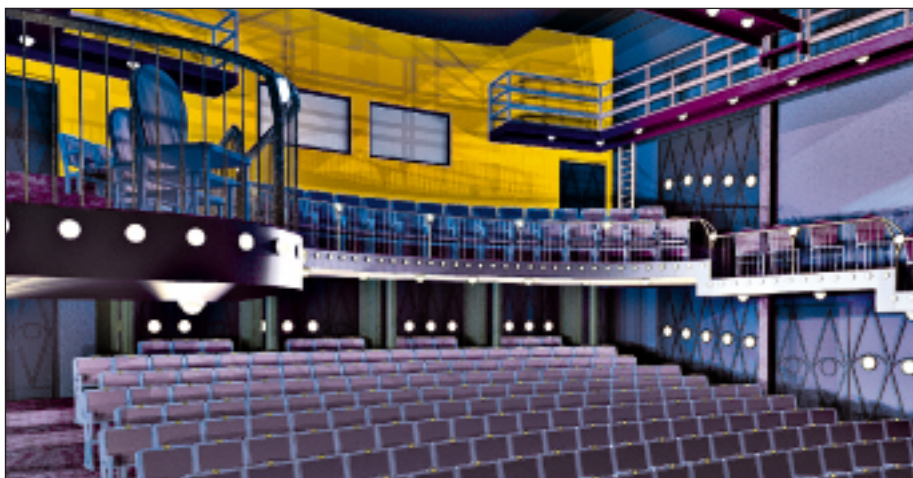
Jeden byl do Teplíc, pak letní scéna na Jižní Město, která se snad ještě postaví v jiné formě.

A realizovatelné?

Těch moc není. Dobeška, můj podíl na interiéru v Paláci Akropolis a interiéru baru Divadla v Celetné, teď je ve výstavbě Švandovo divadlo na Smíchově. Jo, a malá scéna v Zoologické zahradě v Praze. Rozmařilost je, že má tvar archy, její literární přesah spočívá v tom, že v biblických dobách Noemova archa zachránila nejen lidský rod, proto v záplavovém území v pražské Zoo je dřevěná archa jako scéna. A kdyby se Vltava zvedla, tak zvířátka mohou naběhnout do špičky archy a symbolicky odplout do Hamburku.

A jakou ideu má projekt Švandova divadla?

Ideu potřeby tomu, komu bylo divadlo přidělené, Danu Hrbkovi a jeho souboru CD 94. Projekt preferuje klasické divadlo, které má scénu kukátkovou a experimentální v podzemí bývalého Divadla Labyrint. Konzervativnost prostoru je tedy nakonec obsažena ve všem, nejedná se o mnohoúčelový sál.

Interiér Švandova divadla (nahlédnutí do elektronického skicáře D. V.)

Přesto máte v projektu ojedinělý, neotřelý architektonický prvek...

Jeden příklad za všechny. V klasických divadlech máme rádi lustr. Samozřejmě lustr má tu nevýhodu, že se přes něj nedá reflektor svítit a mnohdy přes něj není vidět z balkonu. Tady máme moderní verzi. Lustr funguje jako fotografická závěrka, lamely propouštějí

světlo a když se zavřou, je to určitý obřad, začne divadelní představení. Je to jedno z technicky nejnáročnějších zařízení.

Znáte jeviště, hlediště, technické zázemí divadla. Poodhalil jste již tajemství divadelního prostoru?

Tajemství divadelního prostoru je individuální záležitostí, každé divadlo má své tajemství. A díky tomu, že jsme se Sklepem

objeli asi sto českých scén, divadel a klubů, můžu říct, že každé má své nenahraditelné kouzlo. Mnohdy i nedivadelní prostory jsou nakonec divadelnější než ty, které jsou postaveny podle všech regulí a všech technických principů. Ale pak hrajeme improvizované třeba v nějaké stodole a je to neopakovatelné a jedinečné. (ha)

RADNIČNÍ AKTUALITY

Zástupců všech politických klubů jsme se tentokrát zeptali lakonicky: Co považujete v oblasti bydlení v Praze za nejdůležitější?

Libuše Eliášová (KSČM)

Bydlení je veřejným, nejen soukromým zájmem, a mělo by být chápáno jako jedno ze základních lidských práv. Nejdůležitější je umožnit dostupné bydlení pro všechny sociální, příjmové a věkové skupiny. Naplňovat schválenou koncepci bytové politiky hl. města Prahy, řešit sociální aspekty bydlení. Udržet stávající bytový fond, rekonstruovat a modernizovat ročně alespoň 10 % domů a bytů, regenerovat panelová sídliště. Ročně vybudovat alespoň 7 tisíc bytů odpovídajících potřebám a finančním možnostem Pražanů. Zajistit výstavbu a dostatečnou nabídku nájemních bytů za přiměřené nájemné, zejména pro mladé lidi a mladé rodiny, domy s pečovatelskou službou pro starší osamělé Pražany i dostatečnou nabídku azylového bydlení. Udržet veškeré náklady na bydlení na únosné, ekonomicky zdůvodněné úrovni, zajistit adresnost příspěvků na bydlení domácnostem s nízkými příjmy.

Josef Dobrý (ČSSD)

V mezinárodním srovnání je neuspokojivý zejména plošný standard bytů. Velkým problémem je morální a technické zastarání velké části bytového fondu, způsobené dlouhodobě zanedbávanou údržbou; alarmující je zvláště stav panelových objektů. Kvalita bytového fondu je naopak zcela uspokojivá z hlediska vybavenosti bytů hygienickým zařízením a z hlediska způsobu vytápění. Bytový fond s sebou stále nese mnoho problémů, které si vyžadují neodkladná řešení. Mezi ně patří deregulace nájemného, funkční sociální síť a další. Bohužel tyto problémy neřeší profesionálové, ale mnozí politici na nich populistickými postoji získávají politické body. Takže i když právo na bydlení je podle T. H. Marshalla řazeno mezi sociální práva, a ta jsou vedle práv politických a občanských třetím prvkem lidských práv, ještě nás čeká dlouhá cesta k řešení.

Tomáš Vrbík (US)

Stručně: Deregulace nájemného, privatizace bytového fondu především do rukou nájemníků, vybrané nájemné vracet do bydlení, důsledně kontrolovat činnost správních firem. Nová bytová výstavba by měla být podporována především výběrem a zainvestováním vhodných pozemků, které budou nabídnuty soukromým investorům k samotné výstavbě bytů.

Marián Hošek (KDU-ČSL, ODA, DEU)

Jde o to, aby se rozšířila nabídka bytů pro všechny sociální skupiny a zároveň se co nejvíce vyvážila nabídka s poptávkou. K tomu je potřeba:

- 1) urychleně dokončit privatizaci obecních bytů do rukou nájemníků, výnos z privatizace vložit zpátky do bytového fondu;
- 2) podpořit novou výstavbu – vyhledat rozvojová území, zainvestovat sítě a infrastrukturu a s využitím státní podpory vybrat investory, kteří postaví nové bytové objekty. Pomocí hypoték nabídnout byty zejména mladým rodinám;
- 3) pokračovat ve výstavbě vhodného ubytování pro seniory a postižené občany formou domů s pečovatelskou službou a rozšířit možnosti domovů důchodců, tím uvolnit stávající byty;
- 4) volné byty nenabízet jen podle nejvyšší ceny, ale zohledňovat rodiny s dětmi;
- 5) deregulovat nájemné spolu s opatřeními v sociální oblasti. Důležité je ovšem i životní prostředí – to znamená revitalizaci sídlišť, aby se obyvatelé mohli ve svém místě kulturně i společensky vyžít.

František Stádník (ODS)

Oblast bydlení má tři základní aspekty:

- 1) zabezpečení funkčního bytového trhu, například formou dokončení postupné deregulace nájemného;
- 2) dokončení privatizace bytového fondu: jednotlivé městské části si ponechají pouze nezbytnou část (10–15%) pro vlastní potřebu (sociálně slabí nájemníci, nepředvídatelné události – např. evakuace občanů a podobně);
- 3) regenerace sídlišť – překonání 40–50 let starého dluhu v údržbě bytového fondu; finanční krytí by mělo být z prodeje bytů a vybraného nájemného (v optimálním případě).

MAGISTRÁT INFORMUJE

Doučtování poplatků za odpad za rok 2001

V těchto dnech jsou vlastníkům a správcům bytových domů doručovány složenky s doučtováním poplatků za komunální odpad za loňský rok. Protože v minulém období byly účtovány postupně jednotlivé obvody Prahy, dostávají nyní vlastníci a správci bytových domů vyúčtování za následující měsíce roku 2001 – dosud městem nefakturované období:

Praha 1	za období	1. 7. – 31. 12. 2001
Praha 2	za období	1. 8. – 31. 12. 2001
Praha 3	za období	1. 9. – 31. 12. 2001
Praha 4	za období	1. 10. – 31. 12. 2001
Praha 5	za období	1. 11. – 31. 12. 2001
Praha 6	za období	1. 12. – 31. 12. 2001
Praha 7	za období	1. 2. – 31. 12. 2001
Praha 8	za období	1. 3. – 31. 12. 2001
Praha 9	za období	1. 4. – 31. 12. 2001
Praha 10	za období	1. 5. – 31. 12. 2001

Obvody jsou totožné s poštovními obvody na území města. Splatnost poplatku je, v souladu s § 10 obecně závazné vyhlášky č. 25/2001 Sb. hl. m. Prahy, o místním poplatku za odpad, nejpозději 28. 2. 2002.

Tato platba nesouvisí s místním poplatkem za odpady, který byl zaveden od 1. 1. 2002.

Důležité kontakty ke svozu odpadů

Informace ve věci poplatku

24 48 – linky: 22 33, 23 50, 43 16, 42 42, 42 69, 23 62

Řešení problematiky svozu odpadů

24 48 – linky: 42 29, 42 63, 43 46, 43 74, 43 76, 44 74

Centrální dispečink Pražských služeb, a. s.
66 00 86 66

Call centrum Pražských služeb – informační linka
84 09 18 88

Jak hradit poplatky?

Zaplatit je možné bankovním převodem nebo složenkou přiloženou k faktuře. Pokud si však někdo přeje uhradit příslušnou částku bez poštovního poplatku, může tak učinit v I. městské bance na Malém náměstí 11, v Praze 1. Mnoho plátců, zejména starších, se domnívá, že úhradu je možné provést osobně v pokladně budovy magistrátu. To zatím možné není. Prosíme tedy občany, aby se v těchto případech obraceli přímo na I. městskou banku.

Pokud někdo dostane další fakturaci, tentokrát od příslušné svozové společnosti, jedná se o vyúčtování nadstandardních služeb při svozu odpadu. Například zanáška odpadových nádob po schodišti do domů nebo přilehlých dvorků, zamykání domu po vyprázdnění nádob apod. Ne tedy za svoz odpadu.

Rádi bychom ještě připomněli, že se stížnostmi na kvalitu a závady při svozu odpadu je nutné obracet se na příslušnou společnost, která v dané části Prahy svoz provádí. Pro požadavky na výměnu popelnice za větší nebo pro navýšení počtu nádob je však třeba se obracet na odbor infrastruktury, oddělení odpadového hospodářství Magistrátu hlavního města Prahy, Řásnovka 8.

Telefon na dispečink je 24 48 42 29.

Občanské sdružení
SANANIM

(prevence a léčba drogových závislostí)

adresa: Novovysočanská 604A, 109 00 Praha 9

tel./fax: 684 21 37, 66 31 53 06

e-mail: olina@sananim.cz

kontaktní osoba: Olina Kudová

krizová linka: 83 87 21 86

web: www.sananim.cz, www.drogovaporadna.cz

Ve šlápějích prozíravého Karla IV.

Rozhovor s Ing. Světlanou Kubíkovou o tváři našeho hlavního města

Útvar rozvoje hlavního města Prahy má čtyřicetiletou tradici – nejprve v podobě Útvaru hlavního architekta a poté Útvaru rozvoje hlavního města Prahy, od loňského léta je ÚRM hl. m. Prahy začleněn jako samostatná sekce Magistrátu hlavního města Prahy.

Začala soustavná péče o rozvoj města opravdu až po válce?

To zdaleka ne, máme své předchůdce pochopitelně už v mnohem starších institucích 20. století. Urbanistické řešení Prahy bylo však už před staletími odborně koncepčně řešeno – vlastně bychom se mohli odvolávat až na Karla IV. Pro nás se situace podstatně změnila v roce 1994, kdy byly vzhledem k aktuálním potřebám metropole také nově zformulovány požadavky na naše pracoviště.

Jaké to jsou konkrétní úkoly?

Jsmo především garanty urbanistické koncepce, máme na starosti vše, co souvisí s územním plánem Prahy a ur-

banistickým rozvojem. Na tomto poli nás v roce 2002 čeká především vytvoření koncepce regenerace pražských panelových sídlišť a také studie, jejímž cílem je posoudit, kde budou cílové stanice metra. Dokončujeme projednání aktualizace urbanistické studie Pražské památkové rezervace. Dále je naším prioritním úkolem zpracování strategických koncepcí města a sledování jejich plnění, včetně materiálů směřujících ze strany Prahy k Evropské unii – dokončena bude práce

Foto: Petr Kahoun

na Jednotném programovém dokumentu hlavního města Prahy na léta 2004 až 2006, to znamená po potenciálním vstupu do EU. A třetím, neméně důležitým okruhem je pořizování územně plánovacích podkladů a dokumentací včetně pořizování změn územního plánu hlavního města – v současné době je v různých stupních zpracování na 50 studií a řádově 600 změn.

V současné době se určitě musíte rychle vyrovnávat s technologickým vývojem...

V digitální podobě jsou dnes zpracovány nejen hlavní výkresy územního plánu, ale i pořizované studie. Budujeme systém informací o území, zcela nově koncipujeme příslušný odbor. Máme velmi zkušený tým odborníků zabývajících se digitalizací.

Vaše práce má pro Pražany nepochybně zásadní význam – ale málokdo „o vás ví“...

Snažíme se o popularizaci své činnosti, chceme veřejnosti přiblížit naše záměry rozvoje města. Proto v posledních letech vydáváme publikace a pořádáme výstavy, na ni-

chž ukazujeme tradice, vysvětlujeme dopady historických událostí na tvář města, ale podrobně se věnujeme i současným krokům, jako je tomu například v souvislosti s aktualizací urbanistické studie Pražské památkové rezervace. Na začátku března bude otevřeno Centrum informací o území ve 4. patře Staroměstské radnice. Bude mít tři části: v první bude vystavena část modelu hlavního města, druhou bude tvořit samotné středisko se základními informacemi i s tiskovými materiály, dokumentujícími činnost Útvaru hlavního města Prahy, a konečně třetí částí bude výstavní prostor – Sál architektů – pro expozice, jejichž podobu budeme obměňovat každé dva až tři měsíce. Nyní připravujeme výstavu do Křížové chodby Staroměstské radnice, chceme tak připomenout dvě výročí – vloni uplynulo třicet let od prohlášení historického jádra města za Pražskou památkovou rezervaci (PPR) a v letošním roce to bude deset let, kdy byla rezervace zapsána mezi kulturní památky evidované UNESCO. (vf)

Sociální byty jsou horkým bramborem na talíři bydlení

Počet občanů, kteří jsou nuceni řešit svoji bytovou otázku žádostí o přidělení bytu ze sociálních důvodů, neustále vzrůstá. Jaké jsou možnosti sociálního bydlení? Odpovídá ředitel bytového odboru Magistrátu hlavního města Prahy, Ing. Julius Schimmer.

Za sociální byty lze považovat byty třetí a čtvrté kategorie, které jednotlivé městské části vyčleňují k pronájmu ze sociálních dů-

vodů. Představa o využívání uvolněných starších bytů nižší kategorie pro sociálně slabší občany je správná, ale v praxi z mnoha důvodů nefunguje. O možnostech skutečně levnější, finančně dostupnější výstavby se již po mnoho let diskutuje, a to na všech úrovních. Řešením může být například výstavba ubytoven pro sociálně slabší občany. Jejich kapacita by však musela být rovnoměrně rozdělena po celém městě, aby nedocházelo k větší místní koncentraci. Současně je však nutné zdoko-

nalit celý systém stanovení a výběru nájemného, a to jak na státní, tak místní úrovni.

Pokud chce občan požádat o přidělení bytu ze sociálních důvodů, musí splňovat určité podmínky, které si stanovuje příslušná městská část. Informace poskytnete obvodní úřad v místě trvalého bydliště. Na Magistrátu hl. m. Prahy může podat žádost pouze těžce zdravotně postižený občan, anebo výjimečně ten, kdo bydlí v Praze, ale jeho žádost nespadá do kompetence žádné městské části. (ist)

Ještě jednou k úhradě za domovní odpad

V minulém čísle jsme uvedli základní informace o místním poplatku za odpad. Dnes můžeme zabrousit i do některých podrobností – o odpovědi na vaše nejčastější dotazy jsme opět požádali Ing. Petra Šulce.

Jak je v Praze stanovena výše poplatku?

To je dáno striktně zákonem o místních poplatcích. Poplatek má dvě složky. První je za provozování systému nakládání s odpady. Tato částka může být až 250 Kč a záleží na obci, jakou výši stanoví. Druhá složka poplatku je stanovena na základě skutečných nákladů obce za sběr a svoz netříděného (směsného) odpadu za předcházející rok. I tato částka má horní hranici 250 Kč. Teoreticky je možné stanovit poplatek až 500 Kč na obyvatele a rok. V Praze tuto výši má. Celkové náklady na komunální odpad, které město hradí ze svého rozpočtu, jsou cca 700 mil. Kč (po odečtení tržeb za vyřazené využitelné odpady a příspěvku od společnosti EKO – KOM za sběr a využití obalových odpadů). Pokud bychom tyto náklady rozpočítali, pak by výše poplatku činila 588 Kč na poplatníka a rok. Poplatek byl stanoven ve výši 468 Kč na poplatníka a rok, tedy 39 Kč za měsíc. Rozdíl mezi skutečnými náklady a výší poplatku tedy činí 120 Kč na poplatníka a rok, tedy 20%. Tento rozdíl je hrazen pří-

mo z rozpočtu. Výše poplatku v Praze není v porovnání s jinými městy nejvyšší: například v Brně činí 490 Kč a v Mostě 498 Kč.

Budou některé domácnosti platit dokonce méně než vloni?

Pro většinu Pražanů je poplatek vyšší než v minulém roce.

Nemá. Podle zákona o odpadech má povinnost platit poplatek obci pouze fyzická osoba, která má v dané obci trvalý pobyt a dále osoba, která má v dané obci stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci. Zákon však umožňuje jednotlivým poplatníkům, aby svoji poplatkovou povinnost mohli splnit společně –

Foto: Petr Kahoun

Týká se to zejména vícečlenných rodin v rodinných domech, které důsledně třídily odpad a tím snižovaly náklady na odvoz směsného odpadu. Naopak je nově stanovený poplatek nižší pro jednotlivce samostatně žijící v rodinných domech.

Má vlastník bytového domu povinnost vybírat poplatky?

tak, že jedna osoba odvede poplatek za domácnost nebo za bytový dům. Souhlas s tím musí vyslovit obě strany. Pro osobu, která na sebe převezme zprostředkování společné platby, platí zákonná povinnost, musí správci poplatku současně identifikovat poplatníky. Jinak by nebylo možné zaznamenat u jednotlivých poplatníků splnění poplatkové po-

vinnosti. Administrativní náročnost patrně způsobí, že mnozí vlastníci bytových objektů nebudou ochotni společnou platbu za dům realizovat.

Kde je možné požádat o změnu obsluhy sběrných nádob?

Svozové společnosti pravidelně získávají od magistrátu informace o tom, kolik osob je v daném objektu hlášeno k trvalému pobytu, a podle toho pak upravují např. velikost sběrné nádoby, četnost odvozu atd. Svozová společnost je rovněž tím subjektem, který odpovídá za to, že parametry služby jsou správně nastaveny. V případě problémů je nutné se obrátit na oddělení komunálních odpadů odboru infrastruktury města.

Ministerstvo životního prostředí tvrdí, že lze poplatek důsledným tříděním odpadu snížit. Je to pravda?

V zásadě ano. Ale nejedná se o individuální možnost. Zákon stanovil výpočet poplatku ze dvou složek, z nichž lze tříděním odpadu ovlivnit druhou složku, která se vypočítává z nákladů pouze na sběr a svoz netříděného odpadu. Je tedy zřejmé, že pokud budeme jako Pražané důsledně tříditi, sníží se množství netříděného odpadu v popelnících a kontejnerech tím se sníží i náklady na jejich pronájem a hlavně náklady na svoz odpadu. Je ovšem logické, že individuální motivace ke třídění odpadů by byla silnější. (vf)

Hladina adrenalinu řidičů – setrvalý stav

Už v loňském listopadovém čísle jsme se obtížné situaci okolo registrace pražských řidičů a motorových vozidel věnovali, a to na stejném místě. Problémy s vyřizováním administrativy trvají, ztrpčují život motoristům – a jejich uspokojivé vyřešení se rýsuje v nejlepší případě až na přelomu roku. Dnes je již zcela jisté, že pomínou až po přestěhování úředníků do jiného objektu.

Foto: Karel Cudlín

Ten současný totiž magistrátu nepatří – dopravně správní agendy v něm sídlily za dob, kdy spadaly do kompetence Policie ČR. Současný pronájem byl ve chvíli převodu agend na státní správu jedinou možnou cestou, má však své limity: pronájem prostor skončí podle dosavadní smlouvy v prosinci, stavebně je objekt omezen (bylo možné zřídit jediné okénko v registru řidičů, navíc takřka svépomocí), práci zdržuje i pomalá počítačová síť, spravovaná ministerstvem vnitra...

Kdo za to může?

Viník není jediný, klíč k řešení se proto také hledá složitě. Jakákoliv reorganizace znamená boj o „tabulková“ místa: zatímco agendu dopravních přestupků vyřizovalo u policie tabulkově deset lidí a fakticky jich pracovalo v této oblasti kolem pětácti,

Magistrát jich loni převzal pouze sedm! Nyní se už podařilo jejich počet zvýšit na dvacet šest. A podobná situace byla i s vyřizováním řidičských průkazů a registrací vozidel. Přitom počty vyřizovaných případů ve stejných prostorách vzrostly mnohonásobně.

Co se už zlepšilo?

„Vytvořili jsme například zvláštní režim pro zprostředkovatele, kteří mají na vyřizování žádosti živnostenský list, tak, abychom nezdržovali občany,“ říká ředitel Magistrátu hl. m. Prahy Zdeněk Zajíček. A Zdeněk Bubeník, odpovědný za registr řidičů, dodává: „Výraznou pomocí mnoha klientům by měla být informační linka, tzv. call centrum. Je v provozu plných 24 hodin denně. Lze tedy například večer, kdy je i telefon lacinější, zjistit, jaké služby a kde poskytujeme, jaké

doklady jsou k projednání dané záležitosti zapotřebí, k jakým aktuálním změnám v poslední době došlo.“ Na čísle 24 48 28 00 se také můžete dovědět o agendách vyřizovaných na čtyřech odložených pracovištích a na internetové stránce www.praha-mesto.cz denně najdete údaje o postupu odbavování v obou registrech – řidičů i motorových vozidel.

Úřední hodiny obou registrů, včetně odložených pracovišť jsou následující: pondělí a středa 7.00–17.00, úterý a čtvrtek 7.00–15.00.

Proč ne v pátek?

Zdánlivě jednoduché řešení je v současných podmínkách nepřijatelné: v pátek se stejný

personál věnuje všem dalším administrativním úkonům, včetně vyřizování žádostí orgánů činných v trestním řízení, registrováním přestupků, agendou, na kterou nezbývá čas při vlastním kontaktu s klienty u přepážek.

Kde a hlavně kdy by mohla být otevřena nová budova?

„Vybrali jsme dvě lokality, buďto poblíž stanice metra Luka, anebo na Černém Mostě,“ uvedl ředitel Zajíček. „Na Lukách jde o stavbu nedokončeného kulturního domu, na Černém Mostě o základy objektu vedle autobusového nádraží. Obnova budovy na stanici Luka by přinesla zřejmě rychlejší řešení, už na začátku příštího roku.“ (vf)

Na vlastní kůži, na mou duši

Lidé, tedy dnešní čtenáři a diváci, nadevše milují svou představu o tzv. investigativní žurnalistice: těší je drzí a vtíraví novináři v rozhovorech s politiky, kteří otevřenost nahrazují arogancí. Abych držel krok s dobou, přece jen však v poněkud váhavém odstupu od čela pelotonu, posloužím pravdivou historkou.

Vydal jsem se ověřit stav věcí přímo do jámy lvové, tedy do Kongresové. A protože jsem zároveň potřeboval zařídit nový řidičský průkaz, neboť mi ho nějaký spoluobčan ukradl, bylo o důvod víc. Cestou do patra jsem si dole v informacích vyzvedl formulář s tím, že ho ve volné chvíli vyplním. Vnutili mi i pořadové číslo 316, třebaže jsem vůbec nebyl nakročen k žádnému z okének. Bylo 11.15 a mě čekalo několikero jednání, prohlídka archivu spisové služby a nahlednutí pod pokličku call centra. Když jsem volným krokem odcházel, letmo jsem se ohlédl: na hodinách bylo 12.55 – a vedle blíko číslo 316! Bez vyplněného formuláře i bez fotek jsem se přece jen k okénku vypravil: bylo mi dopřáno, abych před sebe pustil „dalšího klienta“, polaroidová dáma mě na počkání vyfotila, zaplatil jsem poplatek, vyplnil lejtstro – a odnesl si řidičák! A to jsem se ani slovem nezminil o tom, že jsem prudce investigativní...

MAGISTRÁT INFORMUJE

Úřad bez bariér

V posledních letech se celá společnost postupně snaží vyrovnávat s dluhem, který představuje vztah k handicapovaným spoluobčanům. Učíme se je neodsouvat na okraj, nevyhýbat se přímé konfrontaci s jejich životem a vnímat je jako přirozenou část společnosti. Takový vztah ovšem podmiňuje zrušení fyzických i psychických bariér. Mnoho měst a organizací vytváří stále lepší a lepší podmínky pro plnohodnotný život občanů se zdravotním postižením. Odstraňovat nebo alespoň zmírňovat překážky všeho druhu vůči handicapovaným patří také mezi dlouhodobé priority Magistrátu hl. m. Prahy. Chceme se jako moderní úřad stát co nejpřístupnější a také co nejpřívětivější institucí pro všechny občany bez rozdílu. Většina našich budov je už dnes vybavena bezbariérovými vstupy. Svě zaměstnance připravujeme na pomoc postiženým při běžném úředním jednání. Právě v těchto dnech instalujeme ke vchodům do většiny našich budov zvukové signalizační zařízení pro zrakově postižené. To by mělo výrazně pomoci jejich lepší orientaci. Každý nevidomý může svým osobním spínačem vyvolat zvukové upozornění, které ho navede přímo ke vstupu do budovy. Řada takových praktických opatření by měla přispět k tomu, aby se u nás i zdravotně postižení cítili lépe.

Setkání postiženého a zdravého člověka bývá i v běžném životě spojeno často s psychickými překážkami. A ty se v různé podobě objevují na obou stranách. Věříme, že jediná cesta, jak překonat omezení tohoto druhu, je s postiženými přímo žít. Snažíme se je proto také aktivně vtáhnout mezi sebe a přímo na úřadě je zaměstnat. Jsme připraveni vytvořit pro ně vyhovující individuální pracovní zadání i podmínky. Podobně jako jiní i my stále ještě hledáme nejlepší možný způsob zapojení handicapovaných a nemáme zatím příliš mnoho zkušeností. Na začátku ale stojí naše upřímné odhodlání vnímat spolupráci s postiženými jako výzvu.

Mgr. Zdeněk Zajíček, ředitel Magistrátu hl. m. Prahy

Mgr. Zdeněk Zajíček, ředitel Magistrátu hl. m. Prahy

Informace o volných místech

Na internetových stránkách www.praha-mesto.cz v rubrice: **Magistrát – pracovní místa**, najdete aktualizovanou nabídku volných pracovních míst na Magistrátu hl. města Prahy. Seznam míst je aktuálně doplněn o přesné požadavky kladené na zájemce o zaměstnání, je zde uvedeno platové zařazení i další informace včetně konkrétního kontaktu na příslušný obor, či přímo odpovědného zaměstnance.

Kontroly dodržování tržního řádu

Pracovníci živnostenského odboru Magistrátu hl. m. Prahy zkontrolovali v měsíci lednu 52 tržních míst. Kontroly byly obdobně jako v předchozím období zaměřeny na dodržování stanoveného sortimentu prodávaného zboží a poskytovaných služeb. Stejně jako v předchozích měsících byly o zjištěných nedostatcích informovány živnostenské odbory místně příslušných městských částí Praha 1, 4 a 8. Tajemníkům městských částí, v nichž byly zjištěny nepřesnosti v uvedení prodejních míst, příp. některé administrativní nedostatky v souvislosti s vyhláškou č. 27/1998 Sb., kterou se vydává tržní řád, byl zaslán dopis se žádostí o navrzení příslušných úprav do připravované novely tržního řádu.

Z počtu 52 kontrolovaných tržních míst bylo sepsáno 7 protokolů a zahájeno 6 správních řízení. Jednalo se o nedodržování stanoveného sortimentu v centrální části hlavního města a ve dvou případech o prodej na místě, které není v tržním řádu uvedeno. Zjištěn se týkala městských částí Praha 6 a 7.

Magistrát hlavního města Prahy

Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1
IČO: 00064581, DIČ: 001-00064581
telefon: 24 48 11 11, fax: 24 81 16 33
e-mail: magistrat@mag.mepnet.cz
web: www.praha-mesto.cz

Praha na webu (II) – tentokrát o životním prostředí

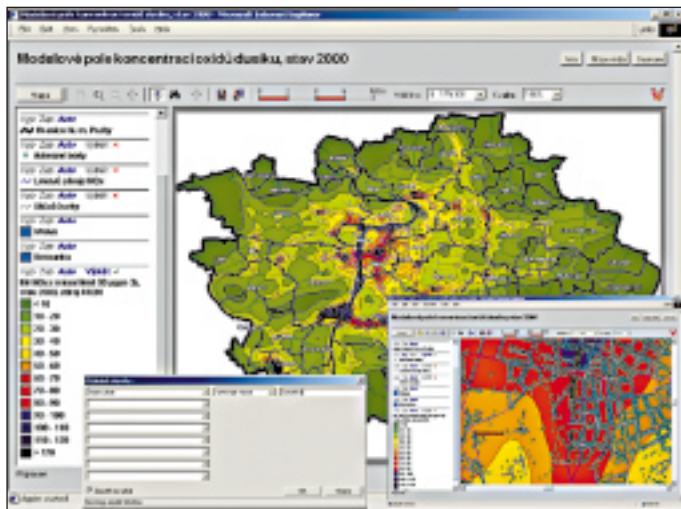
Mezi informacemi, které vám hlavní město nabízí na svých webových stránkách, je množství údajů o životním prostředí Prahy. Tentokrát, až otevřete www.praha-mesto.cz, hledejte v rubrice „Chci vědět“ a dále „Životní prostředí“.

www.praha-mesto.cz

Zvolíte-li hned první nabídku „Publikace, ročenky“, otevře se stránka, která nabízí řadu elektronických publikací o životním prostředí v Praze, a to od roku 1992 do současnosti. Dočtete se v nich podrobné údaje o stavu jednotlivých složek prostředí – tedy o ovzduší, vodě, krajině, odpadech či hluku. Jsou tu také obecné údaje o tom, co ovlivňuje životní prostředí, dále údaje statistické a údaje o zdraví obyvatelstva. V dodatcích pak ještě přehled legislativy, EIA, rozvoj města, agenda 21, informační zdroje, kontakty...

Údaje z ročenek doplňuje sada map. Ty najdete v geografické aplikaci „Atlas životního prostředí“ (vstoupit do něj můžete přímou přístupovou adresou <http://www.premis.cz/atlaszp>), díky níž si třeba snadno uděláte obrázek o kvalitě prostředí v místě svého bydliště. Prostřednictvím uživatelských funkcí můžete získat řadu zajímavých údajů; podrobný návod k obsluze je na místě připojen.

Mapy jsou seskupeny do kapitole obdobně jako v ročence. V kapitole „ovzduší“ naleznete graficky znázorněné informace o zdrojích znečišťování ovzduší (spalovny, teplárny, dopravní tepny), výsledky měření kvality ovzduší (imise), výsledky z modelových výpočtů (projekt ATEM) a klasifikaci klimatu. V kapitole „voda“ pro změnu hodnocení kvality povrchových vod. V části „krajina“ jsou zobrazeny informace o přírodních parcích, vegetační mapy a také hodnocení stavu kontaminace půdy a radonového rizika. V kapitole

„hluk“ získáte přehled o hlučnosti – jednak na základě výsledků měření a jednak podle modelových výpočtů hlukové zátěže z automobilové dopravy.

Operativní informace o pražském ovzduší jsou k dispozici

v systému „PREMIS“, což je zkratka pro Pražský Ekologický Monitorovací a Informační Systém. Ten poskytuje aktuální informace o čistotě ovzduší v Praze: každou půlhodinu se sem on-line přenášejí hodnoty koncentrací SO₂, NO_x, CO, O₃ a prašných aerosolů ze stanic Automatického imisního monitoringu (AIM). Nechybějí informace o dopadech kvality ovzduší na zdraví obyvatel, o doporučených pravidlech chování při zhoršování stavu ovzduší, o vyhlášení regulačních opatření při vzniku smogových situací, o omezení dopravy

činnosti, technologie, rozvojové koncepce či programy a také výrobky. Je zde možno získat jednak povědomost o všech zákonných normách a jednak potřebné kontakty. V části „AKTIVITY EIA“ naleznete informace o všech posuzovaných procesech a stanoviska k nim zpracovaná. Krom toho naleznete na webové stránce také zajímavé specializované publikace, dříve vydané na CD-ROM: např. Chráněná území, Vegetační mapa, REZZO – zdroje znečišťování ovzduší, ATEM – výstupy z modelových výpočtů kvality ovzduší, ale i obecnější informace o datových zdrojích, nebo statistika v publikaci Numeri Pragenses.

Opravdu bohatá nabídka je výsledkem dlouholetého úsilí v budování informačního systému o životním prostředí v Praze a spolupráce města s řadou odborných organizací a institucí. Výstupy tohoto systému si získaly okruh zájemců z řad Pražanů, občanů i odborníků, ale dostalo se jim také vysokého ocenění v zahraničí, neboť sledují principy přijaté zemí Evropské unie. V oblasti informatiky o životním prostředí má Praha na mezinárodní scéně významné postavení a účastní se několika evropských projektů (INTERACT, HEAVEN – viz např. ročenka Praha ŽP 2000, kapitola D4). Řada informací je zpracována také v angličtině.

RNDr. Jana Kratinová, Ing. Jaroslav Šolc, Ing. Zdeněk Jánský, odbor informatiky MHMP

„hluk“ získáte přehled o hlučnosti – jednak na základě výsledků měření a jednak podle modelových výpočtů hlukové zátěže z automobilové dopravy.

Operativní informace o pražském ovzduší jsou k dispozici

RNDr. Jana Kratinová, Ing. Jaroslav Šolc, Ing. Zdeněk Jánský, odbor informatiky MHMP

„Praha je na můj vkus stále poněkud nepružný moloch,“

říká s povzdechem radní Ing. Zdeněk Kovářík (ODS), profesí systémový inženýr.

Od Vánoc je čerstvým čtyřicátníkem, hned od narození Pražákem, absolutem teorie řízení na ČVUT. Jeho prvním působištěm bylo ČKD, kde se také na sklonku 80. let poprvé „dostal do politiky“ – patřil ke spoluzakladatelům Občanského fóra v ČKD a obdržel také ODS v Praze 4. V roce 1991 se stal podnikatelem v oblasti řízení technologií, nyní završuje již druhé čtyřleté období na „velké“ radnici, kam ho přivedl zájem řešit aktuální otázky rozvoje metropole.

Čím se jako radní hlavního města zabýváte?

Mimo bytovou politiku tvoří mou agendu územní rozvoj a také část investic, které směřují do infrastruktury. Z klíčových témat, s nimiž jsem na radnici vstupoval, se rozhodně většinu podařilo prosadit a zvládnout: Praha má základní

dokumenty, především územní plán, ale i strategický plán města a koncepci bytové politiky, rozjelo se velké množství investičních projektů.

Jaké projekty máte konkrétně na mysli?

Z větší části už funguje centrum na Smíchově, jedno ze čtyř celoměstských center, jímž se naplňuje naše idea polycentrického města. Jejich vznikem se znatelně odlehčuje památkové rezervaci, světově proslulému historickému středu města, a zároveň vnáší nové, skutečně pulzující body na mapu Prahy. Je velmi podstatné, že se tak objevují pro Pražany i celou českou ekonomiku nové možnosti. Zásadou soustředěného úsilí mnoha lidí se také podařilo v průběhu devadesátých let rozvinout vodohospodářskou infrastrukturu – vždyť ještě před rokem 1992 neměly velké

části města ani vodovod, ani kanalizaci, místy neexistovaly komunikace se zpevněným povrchem. V tomto směru se udělal velký kus práce, který bývá často opomíjen.

Co považujete naopak za problematické?

Vlastní řízení města. Praha je z hlediska své struktury stále poněkud nepružný moloch. Počet městských částí je nepřiměřeně vysoký, reforma veřejné správy, která je mimochodem velmi drahá, zatím nepřináší nějaký zásadní efekt, snad jen nárůst pracovních míst...

Zmínil jste se o tom, že „vznikl územní plán“ – do té doby neexistoval?

V každém okamžiku územní plán existoval. Ovšem po roce 1990 se zásadně změnil podmínky: tradičně pojištěná nabídka a zároveň ochrana ve volném podnikatelském prostředí a ve svobodné společnosti má zcela jiný charakter než plány za minulého režimu. Tím se nijak nechci dotknout jejich zpracovatelů, jde mi o podmínky a zadání – nelze je srovnávat s dneškem.

Je o vás známo, že jste chodící encyklopedií, dokážete určitě diskutovat, vyzbrojený mnoha daty a fakty...

Prahu mám rád a velmi dobře ji znám ještě z dob, kdy jsem měl více času. A jsem bytostně přesvědčený o tom, že chce-li člověk cokoliv aktivně řídit, měl by mít o dané oblasti nejenom základní

povědomí, ale informace velmi podrobné. To spotřebuje spoustu času. Jsem však člověk, který hledá vazby a vztahy, skládá střípky dílčích, často protichůdných dat. Encyklopedie se netočí volným ukládáním dat – má-li být informace k něčemu, musí být zasazena ve vztazích a vztazích. A přesně tak funguje městský organismus: nelze říct, že životní prostředí nesouvisí s ekonomikou, ekonomika s bezpečností, bezpečnost se zdravím lidí a podobně.

Některé diskuse na plenárním zasedání zastupitelstva i v radě byly možná i proto velmi plamenné...

Vhodné oponování věci vždycky prospívá. Pokud se hledá, zda byly všechny možnosti využity, zda neexistuje nějaká vazba, která byla opomenuta, jestli jsme nepřehlédli nějaký důležitý efekt, který dané rozhodnutí vyvolá, je všechno v pořádku. Takový korektiv je vždy velmi potřebný. A čím větší celek se řídí, tím větší je nebezpečí, že se včas neodhalí chyba, která je třeba v daném okamžiku skrytá pod povrchem, ale v budoucnu by se mohla ukázat jako velmi nebezpečná.

Nemáte Vy osobně ambice opustit komunální politiku a zaměřit výš?

Ne. Baví mě být v každodenních věcí a ty řešit s myšlenkou a směřováním k cíli. Sám sebe spíše vidím tam, kde se přímo rozhoduje. Záleží na voličích, nemám v úmyslu se Prahy vzdát.

Pracujete v oblasti, která se dotýká života a životního stylu mnoha lidí, velmi často jste přímo konfrontován s občanskými ini-

ciativami, petičními akcemi apod. Stiháte se přímo na místě seznamovat s názory sdružen, institucí, jednotlivých občanů?

Také zde využívám své znalosti Prahy, do určité míry si dovedu představit, co jednotlivé aktivity vyvolává. Jsem informován o postojích občanů a vím, že velmi záleží na tom, jestli v místě bydlí někdo, kdo najde čas a umí se dané záležitosti věnovat, kdo je ochoten a schopen něco zorganizovat. Složitější problémy vznikají, když se sečtou a posléze střetnou různé zájmy a potíže: vstoupíte s investicí do místa, kde je nedostatek parkování, kde jsou špatné komunikace a chybí hřiště – a ani s dobrým záměrem nepochodíte, je oheň na střeše. Lidé se pak vyjadřují spontánně. Od občanských sdružení už naopak očekávám ucelené, jasně formulované stanovisko, představující odpovědný, třebaže někdy odlišný názor na daný problém. Snažíme se všechna lokální kritéria brát v úvahu – jenomže nakonec se i po složitém vyjednávání vždy musí rozhodnout.

Liší se podstatně způsob řízení Prahy a jiných našich měst?

Je třeba si uvědomit, že Praha není prostým mnohonásobkem malého města, je to organismus daleko složitější, už jenom proto, že se metropole pohybuje na poli evropském a bez nadsázky v kontextu světového dění. Za posledních dvanáct let se z Prahy stal tahoun domácí ekonomiky, místy na to určitou žárliivostí zbytku republiky i doplácí. V tomto směru se můžeme za uplynulým obdobím ohlídnout jako za érou úspěšnou, která přinesla hlavnímu městu nové možnosti, novou kvalitu života. (vf)

Foto: Karel Cudlín

Také pražské paneláky postupně omládnou

Vizí radního Ing. Miloše Máši (ČSSD) je větší rozsah regenerace bytových domů.

Ing. Miloš Máša absolvoval Vysokou školu stavební v Praze, obor pozemních staveb a konstrukcí. V odborné profesi má praxi jako inženýr, věnoval se technickému dozoru na některých stavbách, jako byla například Česká národní banka, Státní úřad jaderné bezpečnosti a řada dalších. Je členem České komory autorizovaných inženýrů a techniků a Českého svazu stavebních inženýrů. Ve volebním období 1994–1998 byl členem Zastupitelstva hl. m. Prahy se zaměřením na investiční výstavbu, územní plánování a bytovou problematiku. V listopadu 1998 byl zvolen radním hl. m. Prahy s kompetencemi pro správu a evidenci majetku hl. m. Prahy a správu bytového fondu.

Jako radní máte na starosti správu a evidenci majetku a správu bytového fondu. Co považujete v těchto oblastech za prioritní?

Důležitým úkolem je zajištění inventarizace majetku a závazků s ohledem na skutečnost, že pořizovací cena hmotného inventarizačního majetku vykazovaného hlavním městem Praha je cca 170 miliard Kč. Zvýšená pozornost je věnována sledování a vykazování přírůstků a úbytků u hmotného majetku. Součástí inventarizace je i přehled pohledávek po lhůtě splatnosti. Pozitivním jevem inventarizace majetku a závazků za rok 2000 i předešlý rok je skutečnost, že došlo ke snížení výše inventarizačních rozdílů. Určité problémy byly u některých příspěvkových organizací, např. ZOO Praha a SNEO – Správa nemovitostí, ale nedostatky se podařilo analyzovat

a odstranit. Věnujeme rovněž pozornost správě majetku města, včetně bytového a nebytového fondu. Zejména je třeba odstraňovat zanedbanost bytového fondu. Jsme v pravidelném styku se správci tohoto majetku, kteří jsou povinni zabezpečovat dle zákonných předpisů komplexní péči o jeho stav.

V poslední době se hodně hovoří o způsobech postupu proti neplatičům nájemného. Připravujete v této oblasti nová, účinnější opatření?

V této fázi řešíme příčiny neplacení nájemného, snižování nedoplatků a sociální situaci neplatičů v hl. městě Praze. Neplatiči nájemného jsou především středně velké rodiny s dětmi, se silným zastoupením nezaměstnaných členů domácností. Ovšem je řada nájemníků, kteří na placení nájemného mají. Z těchto důvodů vedeme častá jednání se správními firmami ve věci vymáhání dlužného nájemného a poplatků za služby, což je jedna z hlavních funkcí správních firem. Obsah práce s dlužníky je zaměřen na zasilání upomínek, telefonní a osobní úterce. Proto jsou důležitá místní šetření o důvodech neplacení nájemného, repektive o příčinách narůstajícího dluhu, což provádí důsledně např. CENTRA, v. o. s. a LIGA SERVIS. Zde doporučujeme nutnost vejít do styku se sociálním a bytovým odborem MHMP s cílem vyměnit stávající byt za úspornější. Budě nutno zajistit byty s nižším standardním vybavením, např. starší byty IV. kategorie, domy po Státním statku v likvidaci a další. Pro řešení těchto problémů správy majetku chceme uspořádat odborný seminář ve spolupráci s ČVUT – Fakulta stavební na téma „Správa, provoz, údržba a opravy domů“ s našimi správními firmami.

V zahraničí a dokonce u našich nejbližších sousedů mají s renovací panelových sídlišť dobré zkušenosti. Vycházíte z této skutečnosti také v případě regenerace našich panelových domů?

Tradičně dobré zkušenosti máme se Spolkovou republikou Německo. Obě země řeší tytéž problémy plnoucí ze stávajícího bytového fondu. Každá země však přistupuje k řešení odlišným způsobem, i když na konci jejího snažení je stejný cíl – spokojenost obyvatel v regenerovaném, a po všech stránkách plnohodnotném bydlení v domech na panelových sídlišťích. Tyto snahy se ubírají dvěma směry: jednak opravou a regenerací vlastního objektu, jednak regenerací sídlišť jako celku. Německá strana přistoupila k regeneraci panelových domů, aniž by privatizovala bytový fond. Ten privatizuje až po provedení regenerace. Česká strana nejprve domy privatizovala a ty se poté opravují. To však klade značné nároky na koordinaci činnosti jednotlivých majitelů. Dobré kontakty máme s Hlavním svazem německého stavebního průmyslu, koncernem RWE, a tuto problematiku jsme konzultovali i v berlínském senátu. V jarních měsících budeme s berlínskými kolegy pokračovat v diskusi. Chtěli bychom hovořit hlavně o problematice financování oprav, případně o návrzích legislativních úprav. Naši kolegové z Berlína nabídli Praze pomoc v otázce revitalizace sídlišť a nabídku spolupráce v této oblasti jsme dostali také od primátora Rotterdamu. V praxi to znamená, že nás berlínští a rotterdamští kolegové seznámí s tím, jakým způsobem diskutují s občany sídlišť před prováděním prací, získávají jejich názory na opravy, zlepšení

prostředí sídlišť a zabývají se i sociálním aspektem života na sídlišťích.

Na kterých pražských sídlišťích vidíte největší problémy s renovací?

Největší problémy vidím na Jižním Městě s ohledem na jeho velikost, ovšem z technického hlediska jsou největší problémy na sídlišťích, které mají nejstarší konstrukční systém. Nejstarší panelová výstavba se vyskytuje na Praze 3, 4, 6 a 10. Jedná se o typy domů G 42 a G 57, které vykazují značné závady z hlediska statiky, tepelné technických vlastností, stavebně technických parametrů, požární ochrany i hygieny prostředí. S revitalizací některých bytových domů jsme již začali. Jedná se převážně o zateplení obvodových pláštěů, odstranění poruch lodžii, zatékání střeš, zatékání kolem oken atd.

Počítá se s tím, že se nájemníci budou finančně na regeneraci bytů podílet?

V budoucnu se s touto variantou počítá, prozatím však chybí legislativní podklad pro uskutečnění tohoto kroku. Počítá se s účastí

přibližně 7 % z celkových nákladů s rozložením do 15 let a uhrazení celé částky nadstandardního vybavení, instalovaného na přání nájemníka.

Jaká je Vaše vize Prahy v příštích dvaceti letech?

Věřím, že se nadále bude zlepšovat základní dopravní systém, vzhledem k tomu, že město věnuje a nadále bude věnovat značné finanční prostředky na dopravní stavby. Jsem přesvědčen, že se zlepší i vzhled našich sídlišť a Praha se bude ještě více zabývat rekonstrukcí a regenerací našich památek s ohledem na velké kulturní bohatství, které jsme zdědili po našich předcích. Předpokládám, že se podaří realizovat i některé sportovní stavby, protože pro mládež je nezbytně nutné vytvořit podmínky pro smysluplné využívání volného času. (ist)

Foto: Jan Mihalíček

Téma měsíce: **Bydlení v Praze**

Bytový trh a jak na něj

„Doplatili jsme na nemravné jednání obchodníků s byty a na zákon, který dovoluje nekontrolovaný prodej obsazených bytů do vlastnictví jiných zájemců,“ píše čtenářka Libuše Stuchlíková ze Smíchova:

Soukromá obchodní společnost koupila od restituentů výhodně celý dům a obratem, již v roce 1996, nabídla nájemníkům byty k prodeji. Účelem byl rychlý rozprodej nemovitostí za mnohonásobně vyšší cenu, než byl její úřední odhad a kupní cena. V našem případě žádali za metr čtvereční 6 300 Kč, celkem 497 tisíc Kč za byt 3 + 1. Bez ohledu na zájem, naše možnosti a nabídku, že požadovanou částku budeme splácet, odmítli. Následně byl byt bez dalšího upozornění prodán jinému zájemci. Taktéž i ostatní byty v domě. Nový majitel bytu má zájem na jeho uvolnění a očekává deregulaci nájemného. Vše kolem prodeje bytu a chování nového vlastníka bytu je pro nás nepřijemnou životní zkušeností a tvrdou realitou.

Co funguje spíš – trh reálný, anebo černý?

Základní principy jsou jasné: Když nevíte, jestli se prostředky vložené do bydlení budou vracet, těžko tam nějaké vložíte. A naopak: platí-li na trhu dlouhodobě neměnná a jasná pravidla, vytváří to podmínky pro srozumitelnou, nespekulativní investici. Platí u nás taková pravidla? Zatím nepřilíš. To je ostatně jeden z důvodů, proč u nás téměř nejsou investoři nájemního bydlení. Přesněji řečeno – proč u nás nejsou jiní investoři než obce.

A další věc: na trhu s byty se pohybuje bytů poněkud málo, vlastně jen zlomek jejich celkového počtu. Co z toho plyne? Ceny bytů se tvoří pouze na vzorku malé části bytového fondu. Zbývající větší část bytů se objevuje spíše na trhu šedém. Není to sice protizákonné, ale ani moc dobré.

Zvláštní kapitolou je trh černý. Například situace, kdy nájemníci bez vědomí vlastníka pronajímají byty dal-

ším osobám. Porušují tím práva vlastníka, což je samozřejmě v přímém rozporu se zákonem. K tomu můžeme přidat podvádění při výměnách či při přechodech nájmu. Dokázat takový podvod je nesmírně složité, v současných podmínkách vlastně nemožné. Konečným řešením by mohla být mravnost, poctivost a slušnost, což je ovšem zbožné přání.

Dobrý bytový trh by měl být přijatelný pro všechny účastníky, ať už jde o vlastníky bytových či rodinných domů, nebo o družstevníky či nájemníky. Nesmíme ovšem zapomenout na nebydlící. A tady je kámen úrazu: nebydlící u nás prakticky nemají možnost se na bytovém trhu uplatnit: mladí manželé nebo ti, kteří shánějí svůj první byt, jsou na tom tak bídě, že bytový trh je něčím, na co si vzpomenou až tak na čtvrtém či pátém místě. První, co je napadne, je získat byt po rodičích, případně po dědečkovi nebo po babičce. Pak přichází v úvahu výměna rodičovského bytu třeba za dva menší. Pak jsou tu ještě příbuzní, případně kamarádi... A spousta dalších řešení – bydlet se dá ostatně leccjak. Zkrátka a dobře: na bytový trh si – zejména v Praze – dovolí vstoupit málokdo. Dokonce i ten, kdo na to má, váhá.

Neexistence bytového trhu způsobuje i jistou „sociální nerovnost“

na úkor nebydlících. Bydlící totiž platí nižší náklady na bydlení, než odpovídá skutečnosti, a to způsobuje vyšší náklady pro ty, kteří bydlet teprve chtějí. Ti totiž nemají žádné možnosti směnít byt, zařít přechod nájmu či nějaké další podobné řešení. Mohou pouze platit – a jejich „budoucí byt“ je tak drahý, že jim to zpravidla bydlet znemožní. Pohybujeme se přece jen na omezeném trhu, zatímco trh funkční a otevřený by přinesl ceny přijatelnější.

Důvodů, proč nefunguje bytový trh, najdeme ještě několik. Jedním z nich je snaha politiků nezpůsobit velké části populace zásadní sociální problémy, a jde se na to tím, že se vliv trhu reguluje či oslabuje. Musíme si uvědomit, že **rozdíl mezi netržní, regulovanou cenou a cenou tržní se v Praze stále pohybuje v úrovni jednáku ku deseti!**

Trh s jasnými pravidly je nakonec jediným dlouhodobým řešením. Přes veškeré obtíže bude třeba změnit občanský zákoník v oblasti nájemních vztahů. Upravit přechod nájmu pouze na manžele a děti, pokud spolu žijí, a zrušit výměnu bytů. A musí se změnit i zákon o nájemném, který odstraní dosavadní zablokování nájemného. Vedle toho by měl účinný systém příspěvků na bydlení zamezit neřešitelným sociálním situacím – a ovšem

ZA POSLEDNÍCH DESET LET...

- ↓ Stálých obyvatel Prahy ubylo – asi o **35 000**.
- ↑ Přechodných obyvatel Prahy přibýlo – asi o **100 000**, možná víc!
- ↑ Bytů celkem přibýlo – asi o **70 000**.
- ↓ V privatizaci obec prodala **80 000** bytů. Převodem od státu získala více než **20 000** bytů, nově jich postavila asi **10 500**. Se zaokrouhlením to znamená, že v majetku obce je přibližně o **50 000** bytů méně než před deseti lety.
- ↑ Průměrné výdaje na bydlení vzrostly na čtvrtinu výdajů domácnosti.
- ! Každý dvanáctý obyvatel obecního domu je neplatičem.

mezi bydlícími a nebydlícími. To, že bydlící nemají chuť podílet se na nákladech na bydlení, se paradoxně děje

příspěvat jenom lidem, kteří to skutečně potřebují. To všechno se nedá odkládat dlouho.

Jakou má nájemné budoucnost?

„Vztah vlastníků a nájemníků by se měl zlepšit,“ říká JUDr. Stanislav Křeček, předseda Sdružení nájemníků ČR:

Je totiž deformován stále většími požadavky majitelů domů na vyšší zisky, což je znát hlavně v Praze, kde to je dáno ubytováním cizinců. Našinci se cizinci ekonomicky samozřejmě nevyrovná. Další pražská specialita je přeměna na nebytové prostory – ta samozřejmě poměr vlastníků a nájemníků také zkresluje.

V zákoně mimo jiné chybí sociální klauzule, kterou najdeme třeba v německém právu: totiž aby nebylo možno vystěhovat nájemníka, je-li ve vysokém věku či při nedobré zdravotní. Zákon také špatně řeší výměnu bytů. A přechod nájmu bytů je v něm poněkud předimenzován: zatímco v zahraničí je běžné, že byt přejde na nejbližší příbuzné, u nás je do okruhu dědiců, na které přechází nájem, započten kde kdo.

Hlavní problém je ovšem ten, že nájemné činí třetinu nákladů na bydlení, zatímco celé dvě třetiny představují ceny energií a služeb. Na placení skutečných nákladů na bydlení u nás řada lidí nemá.

Protichůdné stanovisko zdůrazňuje Libor Dellin, místopředseda Občanského sdružení majitelů domů v ČR:

Vláda se zavázala do roku 2002 deregulovat nájemné. Odstranit tak sociální a nezaslouženou preferenci nájemců „regulovaných“ bytů, kteří toto privilegium získali náhodně nebo spekulací, na úkor ostatních. Ústavní soud nálezem stanovil, že dosavadní regulace nájemného musí být z důvodu některých protiústavností nejpozději k 31. 12. 2001 zrušena. V rozporu s tím Ministerstvo financí věčně

opsalo zrušenou vyhlášku a její nepřipustně pasáže vydalo pouze jinou formou – jako výměr Ministerstva financí.

Je třeba zdůraznit, že nájemným – i podle občanského zákoníku – je úplata vlastníku za dočasnou možnost užívání jeho věci. Proto kromě úhrady nákladů, které musí hradit všichni bez ohledu na to, zda bydlí nájemním, družstevním či vlastnickým způsobem, je další částí nájemného i obvyklý zisk, respektive výnos z kapitálu vlastníka bytu či domu – z kapitálu umrtného ve prospěch nájemců v pronajatých bytech.

Cena nemá sociální funkci. Stejně jako všude (v obchodech, za vodu, elektřinu...) nájemníci platí stejné ceny jako ostatní, takže nelze oprávněně požadovat, aby z ceny svého bydlení hradili jen zlomek. Nutnou součástí deregulace nájemného musí být i odpovídající, ve světě běžný adresný příspěvek na nájemné skutečně potřebným. Jeho zavedení se však ministerští úředníci a další bohatí „regulovaní“ nájemníci urputně brání, neboť by přišli o svá bezdůvodná privilegia.

K čemu je vlastně nájemní bydlení? Umožňuje zajistit bytovou potřebu lidí, kteří nemají jednorázovou částku na bydlení vlastnické (takových je nás většina), ani nemohou situaci řešit půjčkou či hypotékou. A je důležité i pro to, aby se obyvatelé mohli stěhovat. A zvláštní forma – obecní nájemné – je, jak se ještě zmíníme, potřebná pro pomoc některým občanům – je jednou z forem solidarity.

Co s neplatiči?

Za elektřinu či vodu se platí, za bydlení nikoli. Mnohým se zřejmě zdá, že nájemné je jakási vymyšlená částka, která se platí za nic; málokdo mu dochází, že z nájemného se musí zaplatit nejen prostá údržba, ale všechny náklady na pořízení bytu a také na jeho zásadní rekonstrukce. A tak je procento neplatičů nájemné-

O palčivých problémech bytové politiky města

ho několikanásobně vyšší než u neplatičů energií. Svůj podíl má samozřejmě fakt, že vymahatelnost nájemného je podstatně horší: při odpojení jističe nebo zavření přívodu plynu se nikdo neptá, kolik bydlí v bytě děti a jakou sociální situaci má dotyčná rodina. Naproti tomu vystěhovat někoho z důvodu neplacení může jen soud, a ten bere v potaz řadu věcí. I když někdo dlouhodobě neplatí, vlastník je povinen mu poskytnout náhradní byt. Hrozba vystěhování se tedy míjí účinkem. Obava z řešení důsledků neplacení je u nájemného zkrátka podstatně menší než u tepla, vody, elektřiny. Přitom tyto energie jsou rovnocenné atributy bydlení, jsou stejně nezbytné jako sama „střecha nad hlavou“. Jestliže umíme rychle a jednoznačně řešit neplacení energií, měli bychom to umět i u nájemného.

A teď jeden neveselý příběh. Měli jsme v redakci na dlouhé návštěvě plačící čtenářku. Je rozvedená, v důchodu a s mentálně postiženým synem. Bydlí v bytě o rozloze 120 metrů čtverečních, za nájem s topením platí bezmála osm tisíc (a k tomu inkaso) a na chod domácnosti jí zbývá měsíčně něco málo přes tři tisíce. Ráda by směnila byt za menší a levnější, ale majitel s výměnou nesouhlasí a na její žádosti už dlouho neodpovídá. Jeví se to jako patová situace: byt v Praze s důchodovým příjmem normální cestou neseženete a bez slušného majitele se z bytu nehnete. Zbývá té paní něco jiného, než neplatit nájemné?

Faktem je, že výměny bytů jsou obecně netržním řešením a ve fungující bytové politice způsobují problém. Zmíněný příběh patří k ukázkám toho, jak současná nestandardní situace zneužívá vlastníka. Doporučit můžeme zatím jedině řešení: nahradit jeho souhlas soudně.

Privatizovat?

„V Teplicích jsme privatizovali všechno,“ říká Jaroslav Kubera, starosta Teplic, senátor PČR:

Teplice se rozhodly zprivatizovat bytový fond komplexně. Nezkoumali jsme, kolik bytů si máme nechat. Zrušili jsme slavný „bytůk“, zrušili jsme pořadníky i bytové komise a začali jsme prodávat domy nájemníkům. Ponechali jsme si jen několik domů s pečovatelskou službou. Prodávali jsme pořád za stejných podmínek, po celých 8 let. Výsledek je jednoznačný: lidé se začali o svoje domy starat, pa-

nelová sídliště jsou zateplená, revitalizovaná. Pochopitelně se našli i majitelé, kteří se nechovali jako majitelé, ale to procento bylo minimální. Ušetřili jsme peníze z rozpočtu, což v Teplicích dělá stovky milionů. Tím se nám otevřel prostor pro jiné aktivity: tak třeba nemáme starosti s novým zákonem o odpadech, protože odvoz odpadků poskytujeme bezúplatně. Tento luxus občanům prostě platí radnice.

Oproti Praze třeba vůbec nemáme neplatiče. Neexistuje u nás černý trh s byty, protože nikdo nemá možnost něco načerno dělat. Nemáme tu ani žádné spekulace s výměnami bytů.

„Teplice? Ano, žádné problémy s bytovým fondem, žádné náklady, žádné starosti... A ovšem – žádná možnost řešit bytové potřeby v závažných zdravotních či sociálních případech, žádná možnost plnit základní povinnosti obce v oblasti bydlení, žádná možnost postarat se o své potřebné občany,“ namítá pražský radní ing. Zdeněk Kovářik:

I v Praze, která je městem vcelku bez velkých sociálních problémů, má asi šestina obyvatel jisté potíže, abych tak řekl, s naplňováním svých bytových potřeb. A asi 6 procent obyvatel je z větší části odkázáno na pomoc obce. Přístup stylem „žádný zásah“, tedy bez pomoci obce, by byl sice nejednodušší, ale je možný jenom tam, kde je celkový přebytek bytů a trh je tudíž tlačěn na nižší hodnoty. V Praze se ovšem s ničím takovým nepotkáme. Sem přichází spousta lidí za prací, je tu lákavá ekonomická situace. Ten příklad Teplic, to je příklad obce, která se sice napohled nestará o byty, ale snaží se zlepšit ekonomické podmínky rozvoje – všechny síly soustředí na to, aby vůbec nastartovala prosperitu. To Praha na tom z hlediska ekonomického tak zle není.

Cílový stav privatizace, tedy to, kolik prodat a kolik neprodat, jsme našťásti přestali vyjadřovat číslem. Řeknu to takto: Praha má mít tolik bytových jednotek, aby byla schopna naplňovat své úkoly v oblasti bytové politiky.

O jaké úkoly jde? Obec by měla mít schopnost postarat se o občany, kteří se ze závažných zdravotních nebo sociálních důvodů nejsou schopni uplatnit na trhu práce a mají zároveň nezaviněnou bytovou krizi. Tenhle úkol žádná obec nevyšší stoprocentně, ale měla by mít možnost ho řešit. A druhým úkolem je ubytování štábních služeb – hasičů, záchranky... Samo-

zřejmě trvale by se to mělo řešit takovými platy, aby jiná opatření nebyla zapotřebí, ale teď, jednorázově, je zapotřebí mít k dispozici alespoň přechodné ubytování.

V Praze se privatizovalo prodejem bytových domů. Má to jasnou výhodu: vlastník má zájem starat se nejen o byt, ale o svůj dům. Většina vlastníků, ať už to byla družstva či společnosti s ručením omezeným, začala do objektů investovat. Opravují, rekonstruují, vylepšují... Sem tam se

byty „jen“ k zajištění základních bytových potřeb, se zatím nedaří. Ubytovny či byty v úrovni nízkého standardu chybějí nejvíc.

Vedle nových bytů potřebuje obec i byty staré – ale takové, které může pronajmout. Čili volné. Proto se přechází na nájemní smlouvy na dobu určitou: pokud obec obsadí byt někým, kdo skutečně potřebuje pomoci, ale po čase se jeho situace zlepší, měla by mít možnost uvolnit byt pro někoho dalšího.

mě ekonomických ukazatelů by se mělo předem posoudit také to, zda v domě nejsou pronajímány byty, vykutáleným příživníkům je odebrat a přidělit je lidem, kteří v nich budou skutečně bydlet...

Máme šanci?

V Praze platí pravidlo, že veškeré prostředky, které město získá na nájemném či na provozu objektů, vrací zpátky do bydlení – nepřevádí je nikam jinam. Použijí se na opravy, re-

ovšem něco nepovede – některé domy prostě nefungují. Asi ve dvou, třech procentech.

Příznačná je ještě jedna věc: zatímco na počátku kupovali domy ti, kteří měli zájem se o ně starat, v poslední fázi se lidé spíš domnívají, že když něco se slevou koupí, uniknou placení vyššího nájemného, což je dnes hlavní motivace. Poněkud krátkozraká. Opravy a rekonstrukce bude vlastník muset zaplatit tak či tak – dřív nebo později.

Stavět byty? Opravovat? Regenerovat?

Vedou se o to vášnivé spory. Někdo říká, že v Praze je bytů až dost a stačí otevřít bytový trh. Jiní soudí, že bez toho, že by v Praze bylo dostatek bytů pro všechny, kteří je potřebují, nelze bytový trh vůbec vytvořit. Rozhodnout, co z toho je pravda, není úplně jednoduché, protože běžné výpočty tu poněkud nefungují. Kupříkladu není pravda, že by v Praze na počet domácností bylo extrémně málo bytů. Jenomže do této statistiky se počítají jen trvale bydlící. Se všemi, kteří tu opravdu bydlí, bude výsledné číslo méně příznivé. A pak je také nutno připustit, že kvalita bytového fondu často není na úrovni běžného standardu.

Prostor pro bytovou výstavbu tedy je, a to jak pro výstavbu komerční, tržní, tak pro výstavbu komunální, díky níž obec může plnit své povinnosti. Zatím se ale stavějí byty, které jsou poněkud lepší než standardní – a dohodnout se na tom, aby se stavěly

Stav bytového fondu je velký problém. Minulý režim sice docela dost stavěl, ale jednak ne příliš kvalitně a jednak se tím méně staral o údržbu. Projevuje se to jak ve stavu bytů, tak ve stavu domů, zejména panelových. Je potřeba je regenerovat, což ovšem znamená širší problém: nejen opravit, nejen zateplit, nejen znovu omítnout, ale také zlepšit životní prostředí, zajistit dostatek služeb a zařízení pro volný čas. Regenerační program, který hlavní město rozjelo, je vcelku velkorysý. Zatím jsou hotovy podrobné analýzy, připravují se akční programy regenerace. Řada míst v Praze má slibné předpoklady; snad jich budeme umět využít.

Jak kontrolovat?

Zkušenost nebydlící čtenářky: „Setkala jsem se pouze s pijavci, tj. s lidmi, kteří se nestydí za nehorázné sumy pronajímat obecní byty,“ píše paní Jana Dvořáková:

Nemám nic proti lidem, kteří si kořistně zakoupili (či postavili) byt a ten teď pronajímají, akorát jsem se s takovými neselekta. Myslím, že cesta k nápravě by byla snadná: podle tisku či internetu obvolat inzeráty a v případě, že je nabízen obecní byt, odebrat současněmu majiteli dekret.

Co se týče privatizace bytového fondu – jsem pro, ale uvážlivěji. Kro-

generace či na výstavbu jiných objektů. Tohle zkontrolovat lze. Ale co s černými podnájemci? Všechny radnice se čas od času pokusí obtelefonovat různé inzeráty, ve kterých se něco nekalého nabízí. Tím lze ovšem nejvýš takový podnájem přerušit, nelze vzít podvodníkovi byt. A vůbec – prokázat podvod je u nás poněkud sisyfovská práce.

Co říci závěrem? Nebude to jednoduché. Už odzvonilo sociálním inženýrům, kteří určovali, kolik kdo má mít metrů čtverečních, v jaké kvalitě a v jaké lokalitě. Omezovat lidskou svobodu socialistickou regulací nechceme. Nicméně pomoc ze strany obce je nutná. Otázka je, do jaké míry má být obec solidární. Nulová solidarita (jako v příkladu Teplic) nemusí být dlouhodobě únosná, rozhodně ne v Praze. Opačný extrém – solidarita zasahující celou třetinu (jak tomu bylo v Praze po roce 1991) znamená, že obec buď šidí jiné důležité oblasti, třeba městskou dopravu či životní prostředí, nebo kvalitu bydlení. Nutná je i pomoc ze strany státu – ta musí mít jasná kritéria a musí uvolnit cestu trhu se srozumitelnými pravidly. Zatím jsou podmínky nastaveny tak, že člověk, který poctivě postupuje běžnou cestou, doplácí prostřednictvím daní na ty, kteří dřív prostě měli štěstí.

Dvoustranu připravil: Pavel Ryjáček Foto: Karel Cudlín a Petr Kahoun

Ne všechny domy mají podobu, jakou bychom si přáli. Někde se ještě čeká na vlastníka – a podle toho to vypadá.

Vážení čtenáři, v příštím čísle Listů se chceme věnovat mimo jiné **životnímu prostředí** v Praze. Chcete-li přispět svými dopisy, neváhejte! V redakci na Mariánském náměstí 2, 110 01 Praha 1, se těšíme na vaše ohlasy. Pokud možno brzy – uzávěrka je již 25. února!

Na jaře se v Planetáriu objeví mimozemšťané

Pražské Planetárium a hvězdárna patří už tradičně k vyhledávaným místům v hlavním městě. Zeptali jsme se proto ředitele Ing. Marcela Grúna na novinky, které se svými kolegy chystá pro návštěvníky v letošním roce.

Programová nabídka Planetária se bude řídit především tím, co zajímavého nám připraví vesmír a co zajímavého se bude dít při jeho dalším dobývání. Na hvězdárně chceme návštěvníkům především ukazovat skutečný vesmír, v Planetáriu vesmír za každého počasí, promítaný speciálním zařízením na umělou hvězdnou oblohu. Programy, které máme v Planetáriu, lze rozdělit na programy pro školy, které tvoří většinu našich návštěvníků, a na programy pro veřejnost: pořady pro celou rodinu, pořady speciálně pro děti a mládež a odpovídající večerní programy.

Jaká je současná nabídka „rodinných“ pořadů?

Jde například o sobotní a nedělní odpolední programy od 15 a 17 hodin, které jsou už tradičně věnovány jednak historickým zajímavostem pražské a české astronomie, jednak záležitostem současným a budoucím. V sobotu a v neděli v 10 hodin k nám už tradičně přicházejí rodiče s dětmi. Pro ně jsou připraveny speciální astronomické příběhy a pohádky, vždy každou první neděli v měsíci realizujeme diskusní program pro zvědavé děti, kde se samy děti mohou ptát na to, co je zajímavé.

Co naopak nabízíte školám?

Snažíme se, aby tyto pořady byly co neatraktivnější, vždyť děti, které nás navštíví, jsou po-

tenciálními dalšími návštěvníky ve volných dnech. Školní programy pokrývají veškeré programy související s astronomií, s lety do kosmického prostoru, které se na základních a středních školách probírají.

A jaký je charakter večerních pořadů?

Každý večer kromě pátku je věnován hvězdám a laseru. Tyto pořady svým způsobem nemají ve světě obdoby. Držíme se přitom velmi přísně souvislosti s vesmírem, ale nechceme zatěžovat návštěvníky přemírou faktů. Jde spíše o příjemné posezení pod hvězdami a o podněty k zamýšlení o vesmíru, o hvězdách, o naší minulosti a budoucnosti. Rád bych pozval návštěvníky na letošní jaro, kdy bychom se chtěli mimo jiné zaměřit na mimozemšťany, na otázku života ve vesmíru, na otázku pátrání po mimozemských civilizacích a hledání jiných planet ve vesmíru.

Chystáte se prý také stavět...

V Praze jsou kromě planetária dvě hvězdárny. První z nich je ta nejznámější – Štefánikova, první lidová hvězdárna nového typu, která slouží veřejnosti od dvacátých let a menší hvězdárna v Ďáblicích, kde jsme na konci loňského roku instalovali novou aktuální astronomickou výstavu. Zde bychom díky finanční dotaci od magistrátu letos rádi usku-

tečnili zajímavou přístavbu, která by podstatně rozšířila možnosti pro návštěvníky.

Spolupracuje pražské Planetárium také se zahraničními odborníky?

Máme rozsáhlé kontakty se zahraničními institucemi podobného druhu. Jsme zapojeni do po-

Věští ředitel Grún Praze šťastnou budoucnost?

Foto: Karel Cudlín

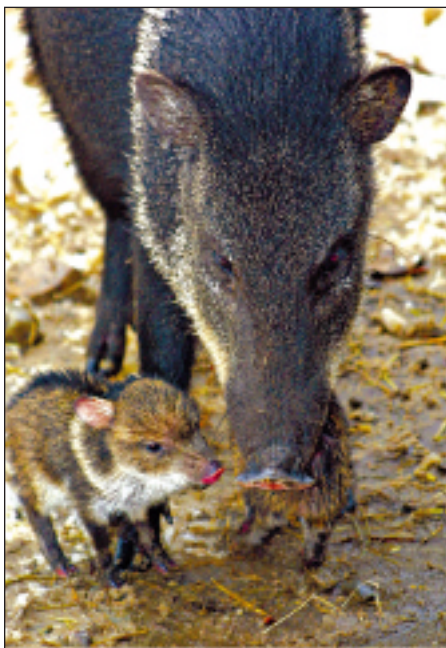
měně široké spolupráce v rámci mezinárodní organizace planetárií a logickým vyvrcholením jsou návštěvy zahraničních kosmonautů u nás. Díky práci naší instituce se dostala naše vlajka i do oficiálního emblému amerického programu Casini, což je kosmická sonda, která se vydala v roce 1997 na cestu k planetě Saturn. Naše vědecké oddělení se podílí na zpracování dat z této a dalších kosmických sond, týkajících se analýzy a detekce kosmického prachu.

Nezapomínáme ani na talentovanou mládež?

Už po desetiletí se u nás konají astronomické kroužky mládeže. Z nich se pak mj. rekrutují naši odborní pracovníci. V této chvíli mohou říct, že všichni odborní pracovníci, kteří jsou u nás zaměstnáni, prošli takovou línou. Dou-

fám, že i můj nástupce je skryt v nějakém kroužku. Jednou z akcí, které pořádáme pro mládež v oblasti kosmonautiky, je každoroční jarní konkurs o účast českých středoškolských studentů na tzv. kosmickém kempu v USA. Dva vybraní vítězové jsou vysláni do USA, cestu si platí sami, americká NASA hradí pobyt, přičemž si mohou ověřit výcvik kosmonautů. Podrobnější informace o programech Planetária mohou zájemci získat na internetové adrese: www.planetarium.cz. (ist)

Co nového v pražské ZOO? Antilopy, žirafy, pekari...

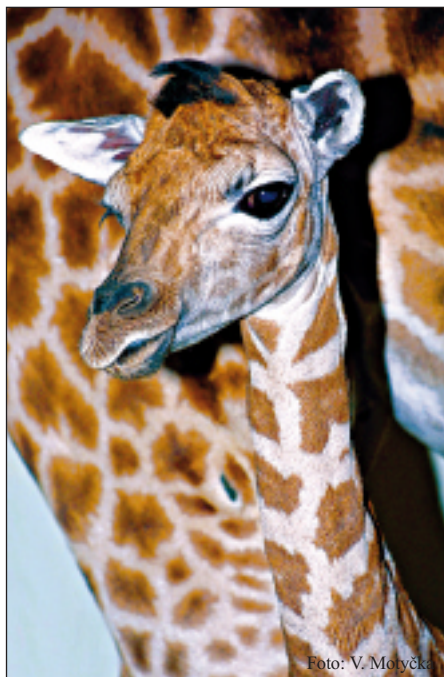

Samice pekari páskovaného s jednodenním mládětem
Foto: Vladimír Motýčka

Život se v pražské ZOO nezastavil ani během zimních měsíců. Gorily, žirafy i další zvířata si zvykla na nové pavilony a dočkali jsme se i přírůstků. Prvním mládětem, které se narodilo v novém Africkém domě, byl sameček žirafy Rothschildovy. Narodil se 12. 12. 2001 a dostal jméno Simon (čteno Sajmon). Už za týden se seznámil s ostatními členy stáda a dnes ho mohou návštěvníci sledovat při dovádění v prostorné vnitřní ubikaci. Těsně před Vánocemi jsme se radovali z dalšího vzácného přírůstku – samičky antilopy beisy, která je ve své africké domovině na pokraji vyhuby. Prvním přírůstkem roku 2002 byla dvojčata jihoamerického prasátka pekari páskovaného. Třebaže se narodila do zimy, nijak jim to nevadilo a brzy běhala ve sněhu za svou matkou.

V nejbližší době začneme s některými stavebními úpravami. Patří mezi ně rekonstrukce hlavního vchodu a vybudování nového vchodu a parkoviště na severní straně areálu zoologické zahrady. Na jaře dokončíme stavbu výběhu pro jihoamerické šelmy nosály.

Romana Anděrová,
ZOO Praha

Mládě žirafy Rothschildovy – Simon
Foto: V. Motýčka

Městská policie bilancuje své loňské působení

Víte, že celou jednu čtvrtinu uniformovaných policistů v Praze tvoří městská policie? Jejich strážníků je v ulicích přibližně 1 200. Policii ČR značně ulehčují práci – kupříkladu loni zadrželi na 700 pachatelů.

Město nehodlá nic měnit na tom, že městská policie patří k důležitým bezpečnostním složkám. Zatímco loni činil její rozpočet 417 milionů korun, letos vzroste na 550 milionů. A je to dobře.

Radní Rudolf Blažek, který se na pražské radnici stará o bezpečnost, připomíná, že MP zvedla od roku 1999 své stavy o 20 procent. „Kdyby se totéž povedlo i Policii

ČR, bylo by to dost pěkné. Praha potřebuje tak o 1 000 až 1 500 policistů víc, ale slibům, že je zajistí ministerstvo vnitra, tedy stát, už nevěřím.“

Jisté potíže v práci městských strážníků působí legislativa. Například předloni bylo rozdáno asi 360 000 tzv. „parkovaček“, tedy výzev s předvoláním pro nepřítomného pachatele, a loni to byl dvojnásobek. Ale dostaví se asi tak 15 % pachatelů, a bez změny zákona se s tím nezmůže nic. „Poslaneckým návrhem se pokusíme přesunout koncentraci městské policie do oblasti dopravy. Strážníci by měli dostat možnost nařídit odtah vozidla, které tvoří na místě komunikaci překážku silničního

provozu. Policie ČR denně odtahuje 30–40 vozidel, což jasně ukazuje, že drtivá většina těchto přestupků zůstává nepostižených.“

A k bilanci ještě něco: loni našla městská policie 1 018 hledaných osob. Zkontrolovala přes milion osob, což představuje vlastně celou Prahu. Zvážíme-li, že nemůže kontrolovat jen tak na potkání, je to úctyhodný výkon. Přesto zatím prezidium Policie ČR nezpřístupnilo městským policistům registr hledaných osob – prý to nejde. Zůstává tak jeden poněkud zbytečný problém. „Obce se ještě musí prát o to, aby mohly pomáhat státní policii! To je opravdu zvláštní,“ říká radní Blažek. (cyk)

Foto: Petr Kahoun

MĚSTSKÁ POLICIE

Hříšní lidé města pražského

Pod schody do Vinohradské ulice se ve večerních hodinách objevila černá skládka. Procházející strážníci natrefili dva muže, kteří si tu začali budovat provizorní ubytovací pláček a přiznali, že jim místo slouží k přespávání. Proto strážníci oba muže ztotožnili a sepsali úřední záznam. Narušování veřejného pořádku bude předmětem správního řízení...

Po půlnoci se na služebnu strážníků z Prahy 8 dostavil taxikář, který si stěžoval, že v jeho vozidle sedí jakási silně podnapilá zákaznice, která odmítá zaplatit 328 Kč. Proto se strážníci vydali za řidičem a neplatící zákaznici upozornili, že se dopustila přestupku. Žena reagovala tím, že je začala verbálně napadat (originál zněl „Vy svině, já vás pozabím“). Taxikář odjel se slovy, že nemá zapotřebí pro pár stovek poslouchat vulgární nadávky. Žena zůstala na služebně. Při vypisování oznámení o přestupku se ale nečekaně vrhla na strážníka a vytrhla mu služební zbraň z pouzdra. Strážníci jí v pokračování útoku zabránili a předali ji Policii ČR k dalšímu šetření...

Hodinu po půlnoci přijali strážníci z Prahy 7 oznámení od pobouřených občanů z Dělnické ulice, že tu kdosi ruší noční klid. Byl to velký bagr na místním staveništi, který vydával neúnosný hluk. Obsluha bagru nebyla schopna strážníkům předložit povolení na noční stavební práce a na celé stavbě se nenacházela žádná kompetentní osoba. Strážníci sepsali úřední záznam. Jak stavební firma rušení nočního klidu vysvětlí a jakou „odměnu“ za to dostane, bude předmětem správního řízení...

Dozorčí metra ze stanice Zličín oznámil, že jim do kolejí spadl opilý muž a odmítá ho opustit. Museli kvůli němu vypnout přívod proudu a přerušit dopravu. Strážníci si muže převzali do své péče a zjistili jeho totožnost...

V neobvyklou dobu a na nezvyklém místě – patnáct minut po půlnoci a v metru – našli strážníci dva chlapce bez doprovodu dospělé osoby. Nezletilci s nimi odmítli komunikovat a tak se strážníci nedočkali žádného kloudného zdůvodnění. Netrvalo dlouho a hned se vše objasnilo: po třináctiletém Pavlovi a devítiletém Jakubovi bylo totiž vyhlášeno policejní pátrání. Proto strážníci předali oba milé chlapce na nejbližší policejní stanici...

Ve tři hodiny ráno při kontrole v Dejvicích našli strážníci z Prahy 6 před skladem stavebnin dva roztržené papírové pytle. Jejich obsah tvořilo lepidlo. O patnáct metrů dál strážníci objevili další čtyři balení. Pojali podezření, že kdosi vykradl sklad. Nedaleko od místa činu spatřili zřetelnou stopu způsobenou světlým práškem, stejným jako obsah roztrhaných pytlů. Šli po stopě a záhy v neďaleké ulici spatřili muže, který nesl podobný papírový pytel. Strážníci dotyčného počali klást zvědavé otázky. Dozvěděli se, že nese stavební lepidlo, které koupil v restauraci za padesát korun. Po chvíli však uvedl, že za sto korun. Jméno prodávajícího samozřejmě neprozradil. Strážníci na místo povolali policejní hlídku, která si zadrženého pachatele převzala k dalšímu šetření...

V půl čtvrté ráno se strážníci z Prahy 6 dozvěděli, že v ulici Nad Octárnou neznámí muži odnášejí z objektu vodárny součástky z barevných kovů. Strážníci zjistili, že v zadní části objektu chybějí měděné parapetní plechy, které pak našli v igelitovém pytli poblíž. Zajistili místo činu a vyrozuměli PČR. Po chvíli se k vodojemu přiblížil podezřelý muž, který, když viděl strážníky, dal se na útěk. Byl ale doštiten a předán policejní hlídce...

Na centrální operační středisko městské policie telefonovala žena, která se stala svědkem hrůzného činu. Neznámý muž na Rašínově nábřeží ubil před zraky kolemjdoucích labuť. Ani ne za minutu se na tísňové lince ozval další svědek s tím, že nějaký muž u Vltavy kuchař labuť nožem. Všimaví občané se pokusili pachatele pozdržet tím, že mu všemožně radili, jak musí labuť odnést, jak s ní má naložit, např. zabalit ji do igelitového pytle apod. Tím ho zaměstnali natolik, že si ani nevšiml příjezdu strážníků, kteří ho na místě zadrželi...

Napsali jste nám o svém sídlišti (II)

Bydlíme již víc jak 10 let na sídlišti v **Letňanech** a v posledních dvou letech se naše sídliště dostalo na velmi vysokou úroveň a trůfám si říct, že je z pražských sídlišť to nejlepší. Mimo jiné tu máme plavecký stadion, zimní stadion, staví se kino a jsou tu i dvě hřiště s umělým trávníkem a spousta dobře udržovaných dětských hřišť.

Bydlet na sídlišti mi tedy vůbec nevadí, spíše vyhovuje! Paneláky jsou celkem nové, a tak se zatím nemusíme starat o jejich opravu! To však jednou taky přijde.

Ingrid (39)

Bydlím v jednom z prvních sídlišť, postaveném začátkem šedesátých let v **Praze 10-Malešicích**, žel, do dnešní doby však nedokončeném. Desítky let nám hyzdí přímo uprostřed sídliště u hlavní ulice nezastavěná plocha, oplocená již z části poničeným plotem, kde nám radní snad před každým volebním obdobím slibují zkulturnění či dostavění chybějící občanské vybavenosti.

Jana Kalerová

Bydlím sedmý rok na **Jižním Městě**. Všechno je dobré, nájemné přiměřené, zásobování a síť

obchodů k běžnému životu dobré, knihovna (teď právě v rekonstrukci) vynikající. Chybí tu ale kostely, bazén, knihkupectví, kávarna. Dobré je i to, že radnice 11 dělá co může, aby se tady žilo lépe. Klobouk dolů! Jen namátkou: povrchově se upravují domy, vylepšují dětská hřiště atd., kulturních akcí je tu stále víc. Máme tu dokonce nové tradice, například každoroční Balónománie.

Náš dům má ale jednu velkou vadu – jedny asociální nájemníky (podotýkám, že to nejsou Romové). Vykrádají byty, sklepy, devastují dům. Asociální chování nikoho nezajímá, vše se musí dokazovat u soudu, ostatní nájemníci se bojí a co je platný jeden svědek, když početní členové oné rodiny vždy budou tvrdit, že u dané neplechy vůbec nebyli?

Jak se mi tedy žije na sídlišti? Za pancéřovanými dveřmi bytu vcelku dobře.

Helena Beguvinová

Bydlím v **Bohnicích** od roku 1976. Za celou dobu nebyly položeny betonové dlaždice na pěšinu kolem domu. Když prší, nazývám v duchu Bohnice jako Bahnice. Příkladám to tomu, že do Bohnic byli lidé sestěhováváni z venkova,

a jsou tudíž bahnu zvyklí. V 91. roce mi z radnice z Prahy 8 sdělili, že na úpravu pěšin budou peníze za dvacet let...

H. Navrátilová

Bydlím v obecním domě na **Praze 3** a věřte, že noci v paneláku jsou pro mě strašící můrou. Pro syčení – hučení stroje a zápachy nemohu vydržet v posteli a tak noci trávím v létě na lodžii, v zimě chozením po bytě a čekáním, až se „kdosi“ uráčí dodržovat noční klid, což je velmi často až k ránu. Mnohokrát jsem se snažila na různých institucích dosáhnout toho, aby po 22. hodině byl v domě klid – marně. Věřte, jsem z toho moc smutná, že nelze takto banální věc vyřídit.

Vlasta Svobodová

Lituji lidi, kteří bydlí v bytech spravovaných obvodním úřadem Prahy 9. Mám známé na **Proseku**: 32 let nemalováno, shnilá okna, kuchyňské linky, podlahy, všude táhne, ucpané odpady, špatné vodovodní rozvody, výtah hrůza. Majitel domu prostřednictvím obvodního úřadu plní jen tu povinnost, že vybírá prostřednictvím nějaké pofiderní firmy nájemné. Závídím obvodům, kde starostové

a úředníci pracují na profesionální úrovni...

Adéla Martenová

Je mi 35 let a jsem třetím rokem na mateřské dovolené. V **Zahradním Městě** žiji od svého narození. Z dětství si sídliště pamatuji jako šedivé a opuštěné. Bývaly tu dvě větší samoobsluhy, pár hospod, a to bylo všechno. Za nákupy a za kulturou se jezdilo do centra. V centru se žilo a na sídlišti spalo. Dnes je tomu jinak. Střed města je kosmopolitní. Proměnil se ve výkladní skříň – krásnou, zářící a drahou. Život se posunul jinam. Třeba na Žižkov, který dnes tepe svým vlastním srdcem.

I Zahradní Město se probralo k životu. Vznikla řada veselých dětských hřišť, zeleň je pečlivě udržovaná, objevily se hospůdky a obchody a dokonce jsme tu měli i vlastní kino. Než se nám narodilo dítě, jezdila jsem domů jenom spát. Teprve na mateřské při procházkách s kočárkem jsem si všimla, kolik se toho u nás na sídlišti změnilo k lepšímu. Přes den nemám potřebu ujíždět ze sídliště pryč, proto bych uvítala zaměstnání v místě nebo v blízkém okolí.

Eva Zbořilová

Z MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ

Zpřísněné podmínky pronájmů

S přísnějšími podmínkami se od Nového roku setkávají všichni zájemci o pronájem veřejných prostranství v parcích na území Prahy 2. Týká se to zejména pořádání hudebních produkcí, společenských a charitativních akcí, filmování apod. Rada městské části Praha 2 rozhodla o zpřísnění podmínek především v oblasti úrovně hluku, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a čistoty.

Kamerová stanoviště na Praze 6

Již celkem 13 kamer sleduje od poloviny ledna dění na Praze 6. V rámci městského kamerového systému, zaměřeného na pouliční kriminalitu, tak patří Praha 6 mezi městské části s nejhustší sítí kamerových stanovišť.

Praha 4 uspořádá sportovní hry pro seniory

Městská část Praha 4 organizuje sportovní mítink pro seniory s názvem Sport SEN. Pokud se do 30. června 2002 přihlásí dostatečný počet zájemců starších šedesáti let, kteří budou mít zájem soutěžit v disciplínách atletika, cyklistika, kajak, lukostřelba, kuželky, petang a šachy, ožijí od 6. do 8. září sportoviště na Děkance, cyklostezka v Braníku a plavecký stadion v Podolí nebo na Zeleném pruhu.

Omezení dopravy v Praze 3

Od 11. února je omezena doprava v části Seiferovy ulice v Praze 3 u železničního podjezdu. Až do konce srpna zde bude uzavřen jízdní pruh ve směru od náměstí Winstona Churchilla ke křižovatce Bulhar. Řidiči mohou uzavřené místo objíždět po tramvajových kolejkách.

Dojde skutečně na soud?

Nezvykle až u soudu by mohl zřejmě skončit vleklý spor vedení města s městskou částí Libuše o to, zda je libušská radnice oprávněna požadovat od rodičů mimopražských dětí tisíc korun měsíčně za pobyt v mateřské školce. Podle platné městské vyhlášky mají totiž všichni rodiče za své ratolesti umístěné ve školkách platit tři sta korun měsíčně. V Libuši však zastupitelé v loňském roce odhlasovali zvýšení této částky pro rodiny, které žijí mimo území hlavního města.

Praha má nový Citybus

Na lince č. 200 z Bohnic do Holešovic jezdí nový nízkopodlažní kloubový Citybus. Tento typ bude postupně nahrazovat kloubové autobusy Karosa B741. Nový model splňuje zpřísněnou exhalační normu a má řadu výhod pro méně pohyblivé pasážery. Novým prvkem autobusu, který má kapacitu 40 míst k sezení a 116 k stání, je oboustranný boční elektronický transparent, který slouží cestujícím ke snadnějšímu přehledu o trase a pohybu vozidla.

Praha 7 nabízí byty k pronájmu

Soutěž o pronájem šesti bytů za neregulované nájemné vyhlásila městská část Praha 7. Zúčastnit se jí mohou občané, kteří bydlí na Praze 7 minimálně pět let. Radnice nabízí 3 byty o jedné místnosti a dále jeden jednopokojový, jeden dvoupokojový a jeden třípokojový byt. Byty jsou zařazeny do jedné z etap privatizace a budou nabídnuty k odkoupení.

Bezplatná poradna pro obyvatele Prahy 5

Od března bude fungovat v budově radnice Prahy 5 energetická poradna. Otevřena bude každý čtvrtek od 8 do 18 hod. Informace o úsporách energie a využití jiných zdrojů budou občanům městské části poskytovány zdarma.

Máte zájem o naše noviny?

Chcete, aby byly distribuovány nejen do vaší schránky, ale i do nemocnice, domova důchodců, jiné státní nebo nestátní instituce či soukromé firmy? Sdělte nám prosím váš zájem.

tel.: 02/410 90 411
e-mail: listy@log.cz

Jednou větou z desítek vašich dopisů

Děkuji za zpříjemnění chřipkových patálií. Listy jsem viděla a četla poprvé a hned mě zaujaly. *Táňa Exnerová, Praha 3.* * Vážená redakce listů, velice se mi líbí vaše noviny, ale bohužel jsem je neobjevil ve své schránce, ale úplně někde jinde! Tímto e-mailem Vás moc prosím, jestli by nebylo možné, abych i já a ostatní obyvatelé Prahy 9-Letňan, dostávali Vaše noviny do schránky (a to vše zdarma)! *Michal Pavelka@...cz.* * Zdravím srdečně celou redakci. Odpusťte můj „krasopis“. Je mi 90 a půl roku. Váš měsíčník se mi moc líbí a ráda ho čtu. *Marie Hloucalová, Praha 8.* * Jsme Pražáci ze Smíchova. Bylo by dobré dáti do „Listů“, kam za poznáním, třeba o prohlídkách s odborným průvodcem, které se dělají a o kterých se dovídáme z jiných zdrojů. Dále třeba právní poradnu pro otázky a odpovědi na problémy a připomínky na vylepšení našeho města a bydlení. *Manželé Klegrovi.* * Těším se na seriózní informace o plnění rozpočtu HMP v průběhu roku 2002. Např. se mi zdá nepoměrně mezi odsouhlasenými výdaji na rekonstrukci Švandova divadla (162 mil.) a např. na běžné výdaje na bezpečnost (116 mil.).

Existují nějaké úlevy či podpory pro vlastníky rodinných domků? *Stáňa Zvěřinová, Praha 9.* * Jsme oba invalidní (ZTP – sedmdesátiletí) a nelíbí se nám vysoké poplatky za odpady. Větší část roku žijeme mimo Prahu. Poradte nám, prosím!!! Děkuje. *V. a E. Šitovi, Praha 4.* * Srdečně Vás

vě. Děkuji. *Libuše Pecková, Praha 7.* * S velkým zájmem pročítám celý obsah l. čísla „Listů“ v novém roce a díky za ně. Přeji Vám hodně pracovních i osobních úspěchů. *Antonín Vinš, Praha 4.* * Škoda, že nemám předešlé výtisky. Jsou tu velmi zajímavé informace. Úřad městské části Praha

Dnes jsem náhodně sebral jeden výtisk Listů, který byl pohozený před jedním domem v Perlovce. Tak jsem jej „prostudoval“ a vyluštil křížovku. V příloze zasilám starý pohled, který se vám možná hodí pro archiv. Zdravím vás a přeji hodně zdraví a dobrých nervů. Jan Hajný, Praha 1.

všechny zdravím a mohu-li prosit, netiskněte text do červené barvy, je těžko k přečtení i s lupou a v Praze žije též velký počet starších občanů. Případně ať je text v bílé bar-

10 vydává také svůj čtrnáctideník, kde jsou uvedena místa, na nichž je možno výtisky obdržet. Můžete mi zaslat adresu, kam je možné si pro váš měsíčník docházet? Byla to zřejmě šťastná náhoda, že se to nové číslo objevilo v naší schránce. *Ing. František Urban, Praha 10.* * Přečetl jsem si rozhovor o odpadech. Je jen dalším potvrzením mizerné úrovně řízení této problematiky v Praze i nepořádků, které v této oblasti panují několik let. *Jan Červinka.* * Listy jsou potřebné, ale méně vynášejte členy Rady. Malinko to působí jako „kultík osobnosti“ těchto lidí. Nechte též prezentovat názory řadových zastupitelů (i opozičních), příp. celých politických klubů. *Monika Hoření, Praha 4.* * Zaujal mě článek o výstavě v Muzeu hl. m. Prahy o povodních. Výstavu jsem pak navštívil dokonce dvakrát. Uvítal bych, a možná i jiní, názornější způsob vysvětlení, jinak je výstava prvotřídní. *Karel Vlček, Praha 4.*

padne takto přejmenovat další komunikaci a pokračovat v uličních škatulátech (jestli není nic vážnějšího na práci, podívejte se laskavě kolem sebe).

Miroslav Havlíček, Praha 4-Nusle

Akce a reakce

Snaha o připomenutí slavného fyzika Dopplera pojmenováním některého veřejného prostranství je starého data: v dubnu 1991 byla přejmenována tehdejší uli-

ce Mikojanova v Horních Měcholupech na Dopplerovu, ale v únoru 1993 byla tato ulice na základě podnětu městské části znovu přejmenována, a to na Janovskou, aby byl vytvořen tematický celek s ostatními názvy

podle italských měst. Počítalo se ovšem s tím, že se v krátké době najde příležitost k připomenutí Dopplera jinde. Vhodné jsou Petrovice, kde názvy ulic připo-

mínají slavné fyziky. Z konzultací a jednání městské části Praha-Petrovice, místopisné komise Rady hl. m. Prahy, odboru občanskosprávních agend Magistrátu hl. m. Prahy a dalších vzešel návrh přejmenovat Lazarevovu na Dopplerovu. Jedná se o velmi pohledné a důstojné veřejné prostranství, po jehož obou stranách se nacházejí školské areály. O přejmenování rozhodla Rada hl. m. Prahy na základě předkladu radního ing. Jana Tomčíka 18. prosince loňského roku.

M. J. Kosek, asistent radního hl. m. Prahy pro oblast školství

Po přečtení lednových Listů hl. m. Prahy mi to nedalo, abych Vás neupozornil na drobný detail ohledně „nového“ názvu ulice Dopplerova v Petrovicích. Ještě dle plánu Prahy z r. 1992 se takto jmenovala jedna zdejší ulice. Následně (zhruba v roce 1994) byla z pro mne dost nepochopitelných důvodů (čeho se asi prof. Christian Doppler dopustil?) přejmenována na Janovskou. Nyní, když se jméno Dopplerova opět vrací ulici o cca 500 m vedle a mizí název Lazarevova, jen doufám, že po čase někoho zase nena-

